

Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος
Καθηγητής Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

***Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ***

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ – ΑΘΗΝΑ 2015
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
*Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ***

**Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος
Καθηγητής Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου**

©Συγγραφέας: Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος. Τίτλος βιβλίου: *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία, αριθμός σελίδων 112.*

Δεύτερη Έκδοση: 2015

©Εκδόσεις:

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κυκλάδων 122 - 124

15562, Χολαργός, Αθήνα

Τηλ. & Fax: 211-010-9432

E-mail: parask@philocosmy.com

Webpage: www.philocosmy.com

ISBN: 978-618-80777-3-7

Εξώφυλλο: Ο ναός του Παρθενώνα στην κορυφή της Ακρόπολης της Αθήνας, ο οποίος συγκαταλέγεται ως ένα από τα σημαντικότερα αρχιτεκτονικά αριστουργήματα της ανθρωπότητας, αν όχι το σημαντικότερο.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή η απόδοση κατά παράφραση ή η διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη σύμφωνα με το Νόμο 2121/1993 και τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Αφιερώνεται στον Άνθρωπο

*για την προσπάθειά του να εφεύρει ένα νέο
πολιτικό σύστημα που θα τον ανεβάσει στο
επίπεδο που του αξίζει.*

Ο συγγραφέας εκχωρεί όλα τα κέρδη από το βιβλίο του «*Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*» στο μη κερδοσκοπικό Σύλλογο Φιλοκοσμίας Ελλάδος. Ο Σύλλογος ιδρύθηκε το 2010. Τα στοιχεία του Συλλόγου, δίνονται πιο κάτω.

Ο λόγος για τον οποίο ο συγγραφέας, εκχωρεί όλα τα κέρδη στο Σύλλογο Φιλοκοσμίας Ελλάδος είναι ότι, για τα θέματα της πορείας της Ανθρωπότητας, δε θέλει να μπαίνει μεταξύ του συγγραφέα και των συνανθρώπων του το κέρδος, παρά μόνο η φροντίδα και η αγάπη για έναν καλύτερο κόσμο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διεύθυνση Επικοινωνίας

Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος
Καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου
Πρόεδρος του μη κερδοσκοπικού Συλλόγου Φιλοκοσμίας Ελλάδος
Κυκλάδων 122 - 124
15562, Χολαργός, Αθήνα
Τηλ. & Fax: 211-010-9432

E-mail: parask@philocosmy.com

Webpage: www.philocosmy.com

Facebook (Φιλοκοσμίας): facebook.com/philocosmy

Instagram (Φιλοκοσμίας): instagram.com/philocosmy

Youtube: Φιλοκοσμία

Facebook (Συγγραφέα): facebook.com/ParaskevasNParaskevopoulos

Facebook (Σύλλογου): Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίδα

ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑ	7
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	
1.1 Εισαγωγικά	19
1.2 Η Αθηναϊκή Δημοκρατία.....	22
1.3 Η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.....	32
1.4 Πρόληψη και καταστολή	32
1.5 Ο μετ' εμποδίων αυτοκινητόδρομος.....	33
1.6 Σύγκριση Αθηναϊκής και Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας ...	36
1.7 Σύγκριση της Αθηναϊκής και της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας εκ του αποτελέσματος	39
1.8 Οι προσωπικότητες της αρχαίας Ελλάδας που επηρέασαν την ανθρωπότητα.....	44
1.9 Σχόλια	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	
2.1 Εισαγωγικά	49
2.2 Ορισμός της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας	51
2.3 Η δομή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας.....	52
2.4 Σύγκριση μεταξύ των τριών ειδών δημοκρατίας.....	54
2.5 Η οργανωτική δομή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας.....	56
2.6 Οι λειτουργίες και οι φορείς της Φιλοκοσμικής Διοίκησης του Κράτους.....	61
2.7 Η Φιλοκοσμική Διοίκηση του Κράτους από τους επαίοντες..	67
2.8 Η Φιλοκοσμική Οικουμενική Κυβέρνηση.....	68
2.9 Το Φιλοκοσμικό Σύνταγμα.....	71
2.10 Ο μετ' εμποδίων αυτοκινητόδρομος.....	72
2.11 Ο ρόλος των πολιτικών κομμάτων στη Φιλοκοσμική Δημοκρατία.....	74
2.12 Ο χρυσός κανόνας της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας	75
2.13 Ειδικές εφαρμογές της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας.....	77

Πίνακας Περιεχομένων

	Σελίδα
2.14 Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας στους δήμους: Η περίπτωση της σημερινής Αθήνας.....	78
2.15 Μερική εφαρμογή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας: Μία αξιοπρόσεκτη περίπτωση.....	80
2.16 Το Φιλοκοσμικό κρατικό διεπιστημονικό επιτελείο.....	81
2.17 Τα πανεπιστήμια στην πρωτοπορία της εφαρμογής της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας.....	86
2.18 Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία παρέχει πραγματική δημοκρατία και ελευθερία.....	89
2.19 Εφαρμογή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας στην Ελλάδα.....	91
2.20 Σχόλια.....	91
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	97
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.....	101
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.....	105
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ.....	106
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ.....	107
ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ.....	111

ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑ

Από το 1995, ασχολούμαι με κάποια από τα μεγάλα προβλήματα της ανθρωπότητας, προσπαθώντας να εκφράσω τη γνώμη μου για το πώς θα μπορούσαμε να δρομολογήσουμε τη λύση τους. Την προσπάθεια μου αυτή, την εντάσσω κάτω από το γενικό όρο Φιλοκοσμία*.

Φιλοκοσμία είναι η γνώση, ο σεβασμός, η φροντίδα, η προστασία και η αγάπη για όλο τον Κόσμο.

Αυτόν που υιοθετεί τη Φιλοκοσμία, τον ονομάζω φιλόκοσμο και τον ορίζω ως εξής:

Φιλόκοσμος, είναι ο άνθρωπος που αγαπά τον Κόσμο και αυτός που συνεχώς μάχεται για το καλό όλων μας.

Το συγγραφικό μου έργο, στο σύνολό του, φέρει τον τίτλο Φιλοκοσμία και περιλαμβάνει μια σειρά βιβλίων, τα οποία παρουσιάζω σε Παράρτημα, στο τέλος του βιβλίου. Το παρόν βιβλίο, έχει αριθμό [1].

Προκειμένου ο αναγνώστης, να έχει μια πρώτη γνωριμία με τη Φιλοκοσμία, παρουσιάζω στη συνέχεια κάποια ενδεικτικά προβλήματα της ανθρωπότητας, τα οποία αποτελούν την αιτία συγγραφής των βιβλίων της Φιλοκοσμίας.

1. Υπερπληθυσμός. Ο πληθυσμός της Γης, αυξάνει μέρα με τη μέρα, με ραγδαίους ρυθμούς. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να έχει φθάσει σήμερα σε πρωτόγνωρα ύψη και συγκεκριμένα να είναι 7 δισ. Αντιπροσωπευτικά παραδείγματα αποτελούν οι ακόλουθες χρονολογίες. Το 1960, ήμασταν 3 δισ. Το 1973, ήμασταν 4 δισ. Το 1986, ήμασταν 5 δισ. Το 2000, ήμασταν 6 δισ. Το 2013, ήμασταν 7 δισ. Σημειώστε ότι, από το 1960 μέχρι το 2013, ο πληθυσμός της Γης αυξανόταν κατά 1 δισ., κάθε 13 χρόνια. Αυτή η ραγδαία αύξηση του πληθυσμού, τα τελευταία εκατό χρόνια, προέρχεται σχεδόν εξ ολοκλήρου από τις φτωχές και προπαντός από τις πολύ φτωχές χώρες. Οι εκτιμήσεις για το μέλλον είναι ότι το 2050 θα είμαστε γύρω στα 10 δισ., το 2100 θα είμαστε γύρω στα 15

* Η λέξη **Φιλοκοσμία**, αποτελείται από δύο λέξεις: φιλώ + κόσμος = φιλόκοσμος. Διευκρινίζουμε ότι στα αρχαία ελληνικά, η λέξη φιλώ, σημαίνει αγαπώ. Στα νέα ελληνικά, η λέξη κόσμος, έχει δύο έννοιες. Η μία έννοια είναι το μεγάλο πλήθος ανθρώπων ακόμα και ολόκληρη η ανθρωπότητα και η άλλη έννοια είναι το Σύμπαν συμπεριλαμβανομένης και της Γης. Στην πρώτη περίπτωση το κόσμος θα γράφεται με μικρό κάπα, δηλ. κόσμος, ενώ στη δεύτερη περίπτωση θα γράφεται με κεφάλαιο κάπα, δηλ. Κόσμος.

Φιλοκοσμία

δισ. και το 2500 θα είμαστε γύρω στα 100 δισ. Ποτέ στο παρελθόν η μάνα Γη, δεν είχε τη χαρά να έχει τόσα πολλά παιδιά αλλά δεν είχε και τη μεγάλη αγωνία πώς θα τα θρέψει.

2. Υλισμός. Ο άνθρωπος, κάθε μέρα που περνάει, στρέφεται όλο και περισσότερο στα υλικά αγαθά με αποτέλεσμα να κατακρεουργεί ανελέητα τον πλανήτη μας. Ταυτόχρονα, προκειμένου να ικανοποιήσει τη μεγάλη του επιθυμία για περισσότερα πλούτη, δε διστάζει να ποδοπατήσει αξίες ακόμα και τους ίδιους, τους συνανθρώπους του, σκορπίζοντας με αυτόν τον τρόπο τη φτώχεια και την εξαθλίωση σε κάθε γωνιά της Γης.

3. Πανανθρώπινες αξίες (δημοκρατία, δικαιοσύνη, πολιτισμός, ανθρώπινα δικαιώματα, ισότητα, ειρήνη, ελευθερία, αρετή, ήθος, εντιμότητα, νομιμότητα, αξιοκρατία, ανθρωπιά κλπ.). Η κατάρρευσή τους έχει ξεκινήσει προ πολλού και επί των ημερών μας, αυξάνει με γοργούς ρυθμούς. Ζούμε την εποχή, όπου οι πανανθρώπινες αξίες, έχουν «τρωθεί θανάσιμα». Ζούμε την εποχή του υποσιτισμού του πνεύματος και της ψυχής και του υπερσιτισμού της απόλαυσης και της ηδονής. Η κατάρρευση των πανανθρώπινων αξιών, είναι σαν μια **ωρολογιακή βόμβα**. Αν δεν την αποφύσουμε εγκαίρως, τότε τα αποτελέσματα θα είναι καταστροφικά για όλους. Γι' αυτό, είναι επιτακτική ανάγκη να τις αναστηλώσουμε και να ενισχύσουμε το ρόλο τους.

4. Οικονομία. Αν χωρίσουμε τον πληθυσμό, του συνόλου, των χωρών της Γης σε τρεις οικονομικές τάξεις, δηλ. στην ανώτερη, στη μεσαία και στην κατώτερη, τότε ο πληθυσμός που θα αντιστοιχεί σε κάθε τάξη, κατά προσέγγιση, θα έχει ως εξής: Στην ανώτερη, θα αντιστοιχεί το 3%, στη μεσαία, το 7% και στην κατώτερη τάξη, το 90%. Αυτό σημαίνει ότι το 90% ζει μέσα στη φτώχεια, εκ του οποίου το 20% των πιο φτωχών, ζει μέσα σε αυτό που λέμε **απόλυτη** φτώχεια. Τα εν λόγω ποσοστά, δείχνουν ότι ο πλούτος είναι άνισα κατανομημένος πάνω στον πλανήτη.

5. Τεχνολογία. Η τεχνολογία που ανέπτυξε ο άνθρωπος δια μέσου των αιώνων, από τη μια μεριά, τον ανακούφισε διότι του έλυσε πολλά προβλήματα ενώ από την άλλη μεριά του δημιούργησε τεράστιες απειλές. Χαρακτηριστικά παραδείγματα τέτοιων απειλών, είναι ο πολεμικός όλεθρος, η καταστροφή του περιβάλλοντος, ο υπερπληθυσμός, η διεθνής τρομοκρατία, η κατάρρευση των πανανθρώπινων αξιών, η αυξανόμενη απανθρωπιά κτλ. Αυτές οι απειλές, αυξάνουν εκθετικά με το χρόνο απειλώντας μας, με βιβλικές καταστροφές, ακόμα και με τον πλήρη αφανισμό μας. Παρόλα αυτά, εμείς δεν κάνουμε σχεδόν τίποτα για να τις αναχαιτίσουμε.

6. Θρησκείες. Από καταβολής κόσμου, κάθε λαός ταυτιζόταν με κάποια μορφή θρησκείας την οποία ο ίδιος δημιουργούσε. Προκειμένου λοιπόν, να προστατεύσει τη θρησκεία του, από την επιρροή ξένων θρησκειών και να διαδώσει τη δική του θρησκεία σε άλλους λαούς, κατέφυγε στο φανατισμό. Κατ' αυτόν τον τρόπο, προέκυψε και συνεχίζει μέχρι σήμερα να υπάρχει μια ακραία μορφή αντιπαλότητας μεταξύ των διαφόρων θρησκειών. Αυτή η αντιπαλότητα, έχει προκαλέσει πολλούς θρησκευτικούς πολέμους αφήνοντας πίσω εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς. Στην εποχή μας, υπάρχει μια έξαρση του θρησκευτικού φανατισμού με κορυφαία εκείνη των τζιχάντ και των ISIS. Είναι πολλοί, που θέτουν επίμονα, το ζήτημα της σύγκρουσης πολιτισμών και θρησκειών. Σημειώστε ότι αν στην περίπτωση της σύγκρουσης των πολιτισμών το κακό που θα προκληθεί είναι μεγάλο, τότε στην περίπτωση σύγκρουσης των θρησκειών θα είναι τεράστιο. Αν συμβούν και τα δύο μαζί, τότε αλίμονό μας.

7. Πολιτικο-οικονομικό σύστημα. Τα κυρίαρχα θέματα κάθε κοινωνίας είναι το πολιτικό και το οικονομικό της σύστημα. Στην εποχή μας, έχουν επικρατήσει στο μεν τομέα της πολιτικής η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία ενώ στο δε τομέα της οικονομίας ο Καπιταλισμός. Αυτά τα δύο συστήματα, έχουν φθάσει σε σημείο παρακμής και ως εκ τούτου επιβάλλεται να αντικατασταθούν σύντομα από νεότερες μορφές πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Μια πρόταση θα ήταν να αναγεννήσουμε την αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία και Οικονομία, οι οποίες, όπως αποδείχθηκε στην πράξη, ήταν η βάση της ανάπτυξης των αξιοθαύμαστων επιτευγμάτων των αρχαίων Ελλήνων σχεδόν σε όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες.

Γενικά, αν κάποιος κοιτάξει σήμερα τον πλανήτη Γη από ψηλά, θα παρατηρήσει ότι η ανθρωπότητα ζει και λειτουργεί, σαν να μην έχει αντιληφθεί τους μεγάλους κινδύνους που η ίδια έχει δημιουργήσει στον εαυτό της αλλά και στη φύση. Η ανθρωπότητα στο σύνολό της, δείχνει να ζει με την αίσθηση του παλαιού καλού καιρού, όπου δεν απειλήθηκε ποτέ, με πλήρη αφανισμό από τον ίδιο της, τον εαυτό. Φαίνεται ότι γενικώς οι άνθρωποι, αδιαφορούμε για το αν βρισκόμαστε όλοι πάνω σε ένα καράβι που μπάζει νερά, από τρύπες που εμείς οι ίδιοι δημιουργήσαμε στο καράβι, και που σιγά σιγά θα βουλιάξει οδηγώντας μας, στον πάτο του ωκεανού. Φαίνεται να αδιαφορούμε για το αν έχουμε πέσει από το μπαλκόνι του πεντηκοστού ορόφου ενός ουρανοξύστη διότι καθώς πέφτουμε, πλησιάζοντας το έδαφος, βρισκόμενοι στο ύψος του εικοστού ορόφου, καθησυχάζουμε τον εαυτό μας λέγοντας, «μέχρι εδώ καλά πάμε».

Φιλοκοσμία

Είμαστε σε τροχιά αυτοκαταστροφής και εμείς το μόνο που κάνουμε διαρκώς, είναι να αποφεύγουμε να συνειδητοποιήσουμε την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Είναι σαν να υπάρχει ένας ελέφαντας μέσα στο δωμάτιό μας και εμείς κάνουμε ότι δεν τον βλέπουμε.

Συμπεραίνουμε λοιπόν, ότι όχι μόνο η ανθρωπότητα αλλά και ο πλανήτης ολόκληρος εκπέμπουν S.O.S. Η ευθύνη για την τόσο κακή μας πορεία, ανήκει αποκλειστικά σε μας, ανήκει σε όλους μας.

Η **Φιλοκοσμία**, είναι μια προσπάθεια προσδιορισμού αυτής της ευθύνης. Προπαντός, είναι μια πρόταση για την **ανάληψη νέων πρωτοβουλιών**, που θα έχουν ως στόχο την εξουδετέρωση των εξαιρετικά επικίνδυνων και θανατηφόρων απειλών που εκπέμπει το S.O.S. Είναι φανερό ότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη να συγκροτηθεί μία **Φιλοκοσμική Ένωση που θα περιλαμβάνει όλα τα κράτη της Γης**. Η ένωση αυτή, θα διαχειρίζεται τα μεγάλα προβλήματα και ιδιαίτερα τις μεγάλες απειλές της ανθρωπότητας. Στόχος της, θα είναι η συγκρότηση ενός **συνολικού πλανητικού σχεδίου**, το οποίο θα εξασφαλίζει ότι η πρόοδος θα σταματήσει να οδηγεί την ανθρωπότητα σε έναν τεχνοεπιστημονικό πολιτισμό, χωρίς προσανατολισμό, παράλογο και τρομερά επικίνδυνο. Αντιθέτως, θα τον οδηγεί σε έναν κόσμο ασφαλή, ειρηνικό, δίκαιο, ευημερούντα και βαθύτατα ανθρωπινό.

Είναι γεγονός ότι βρισκόμαστε μέσα σε ένα λάκκο που έχουν σκάψει τα κάθε λογής κατεστημένα (πλούσιοι, πολιτικοί, θρησκευτές, κλπ.). Αυτό το λάκκο, τον έσκαψαν πολύ βαθιά, για να μη μπορούμε να βγούμε και πολύ πλατιά για να χωράει όσο γίνεται περισσότερους. Δε σταμάτησαν όμως εκεί. Κάθε μέρα που περνάει, τον σκάβουν ακόμα πιο βαθιά, για να γίνει πιο δύσκολο να βγούμε και ακόμα πιο πλατιά, για να μας χωρέσει όλους. Στην προσπάθειά μας να βγούμε από το λάκκο, περιοριζόμαστε στο να σκύβουμε το κεφάλι κοιτάζοντας απελπισμένοι προς τα «κάτω» (δηλ. εκεί που δεν υπάρχουν λύσεις). Η στάση μας αυτή, ρίχνει άφθονο νερό στο μύλο αυτών των ολίγων επιτήδειων που μας αδικούν, μας καταπιέζουν και μας εκμεταλλεύονται, αρκεί αυτοί να γίνουν πιο πλούσιοι και πιο δυνατοί με αποτέλεσμα οι υπόλοιποι να ζούμε μέσα στη φτώχεια, στην αρρώστια, στην ανεργία, στην περιθωριοποίηση, στην απελπισία και στην απανθρωπιά. Θέλουν να ζούμε πνευματικά αποστεωμένοι και θρησκευτικά παραπλανημένοι χωρίς την καθαρή ανάσα ενός νέου Διαφωτισμού που να ταιριάζει στο παρόν και το μέλλον της ανθρωπότητας. Οι ολίγοι αυτοί επιτήδειοι, βλέποντας αυτή τη στάση μας, όχι μόνο χαιρόνται αλλά ξεκαρδίζονται στα γέλια μαζί μας.

Για να βγούμε από το λάκκο, μόνο ένας τρόπος υπάρχει. Να σηκώσουμε το κεφάλι μας προς τα «πάνω» (δηλ. εκεί που υπάρχουν λύσεις

Φιλοκοσμία

για το πώς θα βγούμε από το λάκκο). Μια τέτοια λύση, είναι να σχηματίσουμε «ανθρώπινες» σκάλες, όπου κάθε σκαλί θα είναι ο ώμος του επόμενου ανθρώπου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο τελευταίος που θα ανέβει τη σκάλα, θα έχει τη δυνατότητα να βγει έξω από το λάκκο. Αν κάνουμε χιλιάδες τέτοιες σκάλες, τότε θα βγαίνουν από το λάκκο καθημερινά αμέτρητες στρατιές ανθρώπων.

Αν καταφέρουμε να βγούμε από το λάκκο, αυτό θα είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα του Ανθρώπου δια μέσου των αιώνων. Η πιθανότητα επιτυχίας μιας τόσο μεγάλης αλλά και τόσο σημαντικής προσπάθειας, θα απαιτήσει μια περιπρέουσα ατμόσφαιρα η οποία θα λειτουργήσει σαν **καταλύτης** στην επίτευξη των στόχων μας. Ένας τέτοιος καταλύτης θα μπορούσε να είναι ένας **νέος Διαφωτισμός**, τον οποίο ονομάζω **Φιλοκοσμικό Διαφωτισμό**. Αν υιοθετήσουμε το Φιλοκοσμικό Διαφωτισμό, τότε θα αποκτήσουμε μεταξύ μας την απαιτούμενη **συνεργασία** και **συλλογικότητα** διότι όλοι θα διακατεχόμαστε από **αισιοδοξία**, **θάρρος** και **αποφασιστικότητα**. Επιπλέον, καθένας από μας θα έχει την **πεποίθηση** και **πίστη** ότι ο αγώνας μας θα δικαιωθεί.

Οι φιλοκοσμικές μας απόψεις για το παρόν και το μέλλον της Ανθρωπότητας, είναι προτάσεις για **συζήτηση** και **προβληματισμό**. Έχουν να κάνουν με το πώς θα προστατεύσουμε τους εαυτούς μας και τον πλανήτη μας από τους μεγάλους κινδύνους και το πώς θα οργανωθούμε με σκοπό να δώσουμε περισσότερο νόημα στη ζωή μας, ζώντας μια ζωή που μας αξίζει. Αυτές οι προτάσεις, δε γίνονται από ρομαντισμό ή ιδεαλισμό αλλά γίνονται διότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη να εφαρμοστούν, για το καλό όλων μας. Είναι προτάσεις, που πιστεύω ότι ταιριάζουν να εφαρμοστούν στον αναδυόμενο νέο κόσμο μας.

Η τωρινή γενιά, ίσως έχει το μεγαλύτερο χρέος απέναντι στην ανθρωπότητα σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη. Αυτό συμβαίνει, διότι δυστυχώς σε εμάς έλαχε ο κλήρος, για να τη σώσουμε ή να την καταστρέψουμε. Ένας τρόπος να τη σώσουμε, είναι να εφαρμόσουμε τη Φιλοκοσμία.

Όλα τα πιο πάνω αναδεικνύουν την επιτακτική ανάγκη δημιουργίας ενός **πλανητικού ελεγκτή** ή αλλιώς ενός **πλανητικού ρυθμιστή** που θα μας εξασφαλίζει, αν μη τι άλλο, τη συνέχεια της ζωής στον πλανήτη μας. Ο ελεγκτής αυτός, είναι η **Φιλοκοσμία**. Για να πετύχουμε το στόχο αυτό, αρκεί να το συνειδητοποιήσουμε.

Τα αστεροειδή είναι ουράνια σώματα, των οποίων το μέγεθος μπορεί να κυμανθεί μεταξύ του μεγέθους ενός πορτοκαλιού έως και το μέγεθος ενός μεγάλου βουνού ή ακόμα μπορεί και να είναι όσο και τα Ιμαλάια Όρη. Είναι επιστημονικά διαπιστωμένο ότι πριν από 65 εκατομμύρια χρόνια περίπου έπεσε πάνω στη Γη ένα τεράστιο αστεροειδές στον κόλπο του Μεξικού. Πριν πέσει, ο πλανήτης Γη, έσφυζε από ζωή. Συγκεκριμένα, εκείνη την εποχή πάνω στη Γη ζούσαν ζώα τεράστια σε μέγεθος τα οποία ήταν γνωστά ως δεινόσαυροι, βροντόσαυροι και άλλα.

Όταν το τεράστιο αστεροειδές έπεσε πάνω στη Γη είχε θανατηφόρες επιπτώσεις σε κάθε μορφή ζωής. Εικάζεται ότι καμία μορφή ζωής δεν επέζησε, εκτός από αυτές που ήταν πολύ μικρές σε μέγεθος, όπως είναι π.χ. τα ποντίκια. Αυτές οι πολύ μικρές σε μέγεθος μορφές ζωής, υπήρξαν η βάση πάνω στην οποία, μετά από 65 εκατομμύρια χρόνια σιγά σιγά εξελίχθηκε και έφθασε ο πλανήτης μας σήμερα να κατέχεται από ένα εκατομμύριο μορφών ζωής, ίσως και παραπάνω.

Η ανθρωπότητα, όπως εξελίσσεται, κάθε ημέρα που περνάει, ο κίνδυνος για μεγάλες καταστροφές, ιδιαίτερα από τα πυρηνικά όπλα, όλο και μεγαλώνει. Και καθώς ο κίνδυνος μεγαλώνει, τόσο μεγαλώνουν και οι καταστροφές που θα υποστεί η ανθρωπότητα. Οι καταστροφές αυτές θα είναι μεγάλες, βιβλικές ακόμα και ολοκληρωτικές. Θα είναι τόσο καταστροφικές όσο αυτές που προκάλεσε το αστεροειδές που έπεσε στον κόλπο του Μεξικού. Ίσως να είναι πιο μεγάλες, στο βαθμό που δε θα επιζήσουν ούτε καν τα ποντίκια. Αυτό δείχνει ότι η ανθρωπότητα απειλείται, τρόπος του λέγειν, από ένα «ανθρώπινο αστεροειδές» που μεγαλώνει καθημερινά όλο και περισσότερο. Και όσο αυτό μεγαλώνει, τόσο μεγαλύτερες θα είναι και οι καταστροφές που θα υποστούμε.

Οι κίνδυνοι που απειλούν την ανθρωπότητα, από τη μια μεριά είναι τα «ουράνια αστεροειδή» και από την άλλη είναι τα «ανθρώπινα αστεροειδή» που δημιουργούμε εμείς οι άνθρωποι. Επομένως για να αποφύγουμε αυτόν τον ολοκληρωτικό όλεθρο, μόνο ένας τρόπος υπάρχει. Να κάνουμε τις απαιτούμενες ενέργειες έτσι ώστε το «ανθρώπινο αστεροειδές» να μη μεγαλώνει αλλά να μικραίνει, έως ότου φθάσει στο σημείο που θα μηδενιστεί. Ένας τρόπος που μπορεί η ανθρωπότητα να πετύχει αυτό το στόχο, είναι να εφαρμόσει τη Φιλοκοσμία.

Κλείνοντας, σημειώνουμε ότι οι αστροφυσικοί εκτιμούν ότι η Γη μας, θα καταστραφεί από ένα «ουράνιο αστεροειδές», μετά από μερικά εκατομμύρια χρόνια. Ο συγγραφέας, εκτιμά ότι αν δεν εφαρμό-

Φιλοκοσμία

σουμε τη Φιλοκοσμία, τότε η Γη μας θα καταστραφεί από ένα «ανθρώπινο αστεροειδές» τις επόμενες εκατονταετίες ή έστω τις επόμενες χιλετίες.

Με το Φιλοκοσμικό συγγραφικό μου έργο, δε θέλω τίποτε άλλο παρά να μου δοθεί η δυνατότητα να βγω από την καλλιεργούμενη και επιτεινόμενη μοναξιά των ημερών συζητώντας μαζί σας, για το πώς θα διαχειριστούμε το δώρο της ζωής που έχουμε στα χέρια μας. Επίσης, να σας πω, πώς νιώθω για το παρόν και το μέλλον της ανθρωπότητας αλλά να ακούσω και εσάς να μιλάτε και να ενδιαφέρεστε για τα ίδια.

Φιλοκοσμία

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το κυρίαρχο θέμα κάθε κοινωνίας όπως γνωρίζουμε, είναι το πολιτικό της σύστημα. Αυτό είναι που καθορίζει την πορεία των κύριων δραστηριοτήτων της, όπως είναι η δικαιοσύνη, η οικονομία, η παιδεία, η υγεία, τα ανθρώπινα δικαιώματα, ο πολιτισμός και η ανθρωπιά.

Το βιβλίο αυτό, είναι αφιερωμένο στην πολιτική και είναι χωρισμένο σε δύο κεφάλαια. Στο κεφάλαιο 1, παρουσιάζουμε δύο πολιτικά συστήματα: Το πρώτο, είναι το πολιτικό σύστημα της αρχαίας Αθήνας, που είναι γνωστό ως Αθηναϊκή Δημοκρατία και το δεύτερο, είναι η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, που έχουμε σήμερα. Στο κεφάλαιο 2, παρουσιάζουμε μια νέα μορφή πολιτικού συστήματος, που την ονομάζουμε Φιλοκοσμική Δημοκρατία.

Η **Αθηναϊκή Δημοκρατία**, ήταν το πολιτικό σύστημα της αρχαίας Αθήνας. Μεταξύ άλλων, βασιζόταν στην **κλήρωση** και στο γεγονός ότι όποιος κληρώνονταν σε κάποιο αξίωμα, δεν ήταν δυνατόν να επανακληρωθεί στο ίδιο αξίωμα. Η δομή της, ήταν τέτοια που περιόριζε σημαντικά ενώ σε μερικές περιπτώσεις ακόμα και μηδένιζε την ανάπτυξη των παθογενειών στην πολιτική. Η Αθηναϊκή Δημοκρατία, υπήρξε το κορυφαίο πολιτικό σύστημα που εφήμε ποτέ ο άνθρωπος. Αυτό εύκολα αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ανέδειξε την αρχαία Αθήνα και γενικότερα την αρχαία Ελλάδα, ως το Big Bang του πολιτισμού στον πλανήτη μας, το οποίο επηρέασε και συνεχίζει να επηρεάζει αποφασιστικά, την ανθρωπότητα.

Η **Κοινοβουλευτική Δημοκρατία**, είναι το πολιτικό σύστημα που έχουμε σήμερα. Μεταξύ άλλων, βασίζεται στις **εκλογές** και στο γεγονός ότι όποιος εκλεγεί σε κάποιο αξίωμα, μπορεί να επανεκλεγεί στο ίδιο αξίωμα χωρίς να υπάρχει όριο επανεκλογής. Η δομή της, είναι τέτοια που επιτρέπει την ανάπτυξη πολλών και σοβαρών παθογενειών στην πολιτική, όπου ο όρος παθογένειες είναι κάθε μορφή επιζήμιας ενέργειας κατά του κοινωνικού συνόλου από τους διοικούντες το κράτος, όπως είναι η ανηθικότητα, η απληστία, η αναξιοκρατία, η αδιαφάνεια, ο εκβιασμός, η οικογενειοκρατία, ο επαγγελματισμός, το πελατειακό σύστημα, η διαπλοκή, η διαφθορά κτλ. Η επιλογή των ηγετών, επηρεάζεται από τις παθογένειες αυτές, γεγονός που σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις οδηγεί στην εκλογή ηγετών, που έχουν ανεπαρκείς ικανότητες, μειωμένο ήθος και εκτεταμένη διαπλοκή και διαφθορά.

Η εφαρμογή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας στην εποχή μας δεν είναι δυνατή για πολλούς λόγους. Ο κυριότερος λόγος, είναι ο μεγάλος

Πρόλογος

πληθυσμός που έχουν σχεδόν όλες οι χώρες του πλανήτη, ο οποίος αριθμεί δεκάδες και εκατοντάδες εκατομμύρια, ακόμα και παραπάνω, σε αντίθεση με τον πληθυσμό της αρχαίας Αθήνας, ο οποίος ήταν της τάξεως των 150.000. Με βάση αυτά τα δεδομένα, είναι πολλοί που υποστηρίζουν ότι η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία είναι **αναπόφευκτη** στην εποχή μας. Σε αυτήν την άποψη είναι άλλοι που αντιτάσσουν την άποψη ότι στην εποχή μας, εποχή των υπολογιστών και του διαδικτύου, θα ήταν εφαρμόσιμη η Αθηναϊκή Δημοκρατία αφού είναι δυνατόν οι πολίτες να ψηφίζουν από το σπίτι τους. Όμως και αυτή η άποψη προσκρούει στο γεγονός ότι για το μέσο πολίτη είναι αδύνατον να μπορεί να γνωρίζει επαρκώς τα αμέτρητα νομοθετήματα που υποβάλλονται για ψήφιση κάθε τόσο, ούτως ώστε η ψήφος του να είναι βάσιμη.

Παρά τις τεράστιες δυσκολίες εφαρμογής της Αθηναϊκής Δημοκρατίας στην εποχή μας, δίνουμε μια απάντηση στην πρόκληση αυτή, με ένα νέο τύπο δημοκρατίας, που είναι πολύ κοντά σε αυτόν της Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Κύριο γνώρισμά του, είναι η κατάλληλη ένωση, της Κοινοβουλευτικής με την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Τη νέα αυτή δημοκρατία, την ονομάζω **Φιλοκοσμική Δημοκρατία**.

Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία, είναι ένα πολιτικό σύστημα όπου, οι μεν εκλογές γίνονται αξιοκρατικά, η δε πολιτική δύναμη κατανέμεται με κλήρωση λίγη σε πολλούς, για μικρό χρονικό διάστημα και χωρίς να έχουν το δικαίωμα να επανακληρωθούν στο ίδιο αξίωμα.

Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία, είναι ένα **αποτελεσματικό προληπτικό** πολιτικό σύστημα, διότι απαλλάσσει την πολιτική από παθογένειες, αφού τις προλαμβάνει πριν καν αυτές εκδηλωθούν. Αντίθετα, η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία είναι ένα πολιτικό σύστημα, που δίνει πολλές ευκαιρίες στους διοικούντες τη χώρα, να εμφανίσουν παθογένειες. Επίσης, η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία είναι ένα πολιτικό σύστημα το οποίο εκ των υστέρων προσπαθεί να διορθώσει τα πράγματα, συλλαμβάνοντας και τιμωρώντας τους ενόχους. Όμως, ο εντοπισμός των ενόχων, είναι ένας πολύ δύσκολος στόχος διότι από τους εκατό που διέπραξαν εγκλήματα κατά της χώρας, το πολύ να εντοπισθούν οι πέντε και από τους πέντε το πολύ να τιμωρηθεί ο ένας ίσως και κανένας. Επομένως, η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία είναι ένα **μη αποτελεσματικό κατασταλτικό** πολιτικό σύστημα.

Συμπεραίνουμε λοιπόν, ότι **στην Αθηναϊκή Δημοκρατία, η τύχη της χώρας δε βασιζόταν στο ήθος των διοικούντων αλλά στη**

Πρόλογος

δομή του πολιτικού της συστήματος. Αντίθετα, στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, η τύχη της χώρας επαφίεται στο ήθος των διοικούντων, γι' αυτό παθαίνουμε όλα αυτά που παθαίνουμε.

Έχω την ανυποχώρητη άποψη, ότι για να ελπίζουμε στα σοβαρά ότι θα μπορέσουμε να βελτιώσουμε σημαντικά τη ζωή μας, θα χρειαστεί να κάνουμε ένα **μεγάλο πολιτικό άλμα**. Ένα τέτοιο μεγάλο πολιτικό άλμα είναι να εγκαταλείψουμε την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία (ως επίσης το σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό) και να υιοθετήσουμε ένα νέο πολιτικό σύστημα που θα ικανοποιεί τις απαιτήσεις μας στο βαθμό που, αν το εφαρμόσουμε δε θα θέλουμε με τίποτα να γυρίσουμε πίσω στα πολιτικά συστήματα που έχουμε σήμερα. Αν δεν εφαρμόσουμε μια τέτοια ή παρόμοια **ριζοσπαστική** πολιτική αλλαγή, απλά **ματαιωνόμαστε**.

Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία, είναι μια πρόταση για **συζήτηση** και **προβληματισμό** για το πώς θα οργανωθούμε πολιτικά προκειμένου να καλυτερεύσουμε τον τρόπο ζωής μας. Είναι μια πρόταση, που πιστεύω ότι ταιριάζει να εφαρμοστεί στον αναδυόμενο νέο κόσμο μας.

Το θέμα της αναγέννησης της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, έχει απασχολήσει πολλούς τις τελευταίες δεκαετίες, ακόμα και τους τελευταίους αιώνες. Παρόλα αυτά, μέχρι σήμερα, δεν έχει υπάρξει καμία πρόταση που να λύνει το πρόβλημα. Έχω την πεποίθηση ότι η δική μας πρόταση δηλαδή αυτή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας αποτελεί, μια πολλά υποσχόμενη πρόταση, για την επίλυση του εν λόγω προβλήματος. Πιστεύω, ότι ανοίγει το δρόμο, για την πραγμάτωση της αναγέννησης της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, γεγονός που θα αποτελέσει ένα από τα πιο σημαντικά σύγχρονα άλματα της ανθρωπότητας προς το καλύτερο γιατί θα βελτιώσει τα μέγιστα τη ζωή μας.

21 Μαρτίου 2015

Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος

Πρόλογος

*Αν η ελευθερία και η ισότητα
γεννήθηκαν στη σκέψη κάποιου
ανθρώπου, στην πράξη μπορούν
να βρεθούν στη δημοκρατία, όπου
όλοι οι άνθρωποι έχουν την ίδια
ευθύνη για τα κοινά.*

Αριστοτέλης

*Ανήμερα της δημοκρατίας
σήκωσε πανιά η λευτεριά.*

Ο συγγραφέας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Η λέξη **δημοκρατία**, αποτελείται από δύο λέξεις, οι οποίες είναι ο **δήμος** και το **κράτος**. Ο δήμος ήταν το σύνολο των πολιτών της αρχαίας Αθήνας. Το κράτος ήταν η δύναμη των πολιτών ή αλλιώς ήταν η εξουσία του δήμου. Επομένως, δημοκρατία σημαίνει ότι η εξουσία της πόλης των Αθηνών, ήταν στα χέρια του συνόλου των πολιτών της.

Το παρόν κεφάλαιο, αναφέρεται στα εξής δύο πολιτικά συστήματα: Στην **Αθηναϊκή Δημοκρατία**, δηλ. στην **Πρωτότυπη Δημοκρατία** της αρχαίας Αθήνας και στη σημερινή **Κοινοβουλευτική Δημοκρατία**. Τα δύο αυτά πολιτικά συστήματα, είναι επίσης γνωστά με τους όρους **Άμεση** και **Έμμεση Δημοκρατία**, αντίστοιχα.

Η **Αθηναϊκή Δημοκρατία (Α.Δ.)** γεννήθηκε, εφαρμόστηκε και καθιερώθηκε στην **πόλη-κράτος** της αρχαίας Αθήνας. Η διαμόρφωση και στη συνέχεια η εφαρμογή της ξεκίνησε στις αρχές του έκτου αιώνα π.Χ. και τελείωσε προς το τέλος του τέταρτου αιώνα π.Χ. Οι τέσσερις πιο σημαντικοί μεταρρυθμιστές της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, κατά χρονολογική σειρά, ήταν ο Σόλων, ο Κλεισθένης, ο Εφιάλτης και ο Περικλής (εικόνα 1.1). Πηγαίνοντας από το Σόλωνα μέχρι τον Περικλή, η Αθηναϊκή Δημοκρατία βελτιωνόταν συνεχώς.

Ο **Σόλων**, υπήρξε ένας σημαντικότερος μεταρρυθμιστής της Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Η «σεισάχθεια», είναι η πιο γνωστή νομοθετική του ρύθμιση, βάση της οποίας καταργήθηκαν τα δημόσια και ιδιωτικά χρέη και ελευθερώθηκαν όσοι είχαν γίνει δούλοι εξαιτίας των χρεών

Κεφάλαιο 1: Αθηναϊκή και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

τους. Μετά τη σεισάχθεια, ποτέ δεν υπήρξε Αθηναίος πολίτης που να ήταν δούλος.

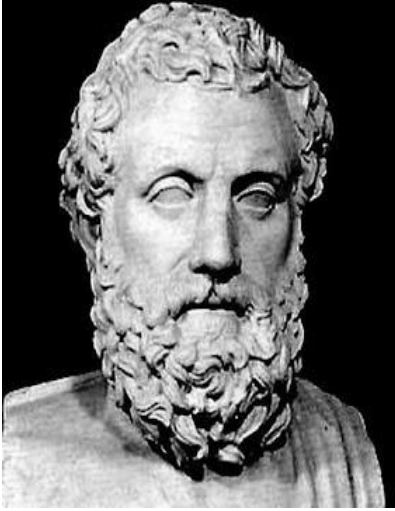
Ο **Κλεισθένης**, εισήγαγε σημαντικές μεταρρυθμίσεις στο πολιτειακό σύστημα της αρχαίας Αθήνας, που είχε ιδρύσει ο Σόλωνας, συμβάλλοντας τα μέγιστα στον εκδημοκρατισμό του. Από τις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις του, υπήρξε η διεύρυνση της δημοκρατίας με την παροχή του δικαιώματος σε κάθε πολίτη, ανεξάρτητα σε ποια οικονομική κατηγορία και αν ανήκε, να μετάσχει με ψήφο σε όλες τις λειτουργίες της Εκκλησίας του Δήμου, π.χ. να είναι μέλος της Ηλιαίας. Με αυτόν τον τρόπο, επιτύχαναν, η δύναμη να μη συγκεντρώνεται σε ολίγους αλλά σε ολόκληρο το λαό. Συνολικά, το έργο του, έφερε στο προσκήνιο την κορυφαία μεταρρύθμιση, όπου ο Κλεισθένης ανέθεσε στην Εκκλησία του Δήμου την αρμοδιότητα να αποφασίζει εκείνη για όλα τα θέματα της πόλης. Δηλαδή έκανε πράξη την καθιέρωση της λαϊκής κυριαρχίας, γεγονός που αποτέλεσε το θρίαμβο της δημοκρατίας. Ο θρίαμβος αυτός, καθιέρωσε τον Κλεισθένη ως τον ιδρυτή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας και την Αθηναϊκή Δημοκρατία ως τη μεγαλύτερη κατάκτηση της αρχαίας Ελλάδας και κατ' επέκταση ολόκληρης της ανθρωπότητας. Η Αθηναϊκή Δημοκρατία, υπήρξε και παραμένει μέχρι σήμερα το καλύτερο δημοκρατικό σύστημα όλων των εποχών.

Ο **Εφιάλτης**, υπήρξε ο πιο καθαρόαιμος και ασυμβίβαστος δημοκράτης της αρχαίας Αθήνας. Η κύρια συμβολή του, ήταν στον τομέα της δικαιοσύνης και συγκεκριμένα στην αναδιάρθρωση των αρμοδιοτήτων του Άρειου Πάγου από τον οποίο αφαίρεσε πολλές αρμοδιότητες, μειώνοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, αποφασιστικά τις ολιγαρχικές και αριστοκρατικές επιρροές του, στο δημοκρατικό πολίτευμα. Ο Εφιάλτης, χαρακτηρίζεται από πολλούς ως ο μέγιστος των μεταρρυθμιστών της Αθηναϊκής Δημοκρατίας.

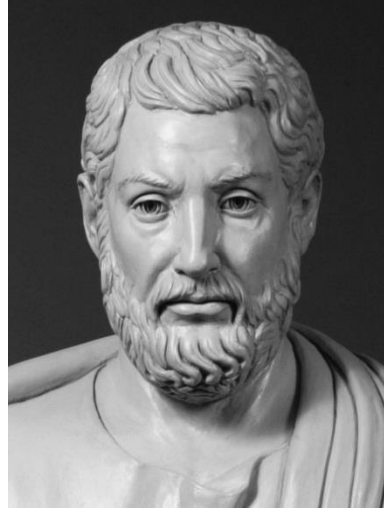
Ο **Περικλής**, υπήρξε η προσωπικότητα που οδήγησε την Αθήνα, να ζήσει το αποκορύφωμα της δημοκρατίας της. Η επιτυχία αυτή, είναι γνωστή ως «η χρυσή εποχή του Περικλή» ή αλλιώς «η χρυσή εποχή της δημοκρατίας» και διήρκησε περίπου τριάντα χρόνια. Ακόμα, επί Περικλή χτίστηκε ο ναός του Παρθενώνα στην κορυφή της Ακρόπολης της Αθήνας, ο οποίος συγκαταλέγεται ως ένα από τα σημαντικότερα αρχιτεκτονικά αριστουργήματα της ανθρωπότητας, αν όχι το σημαντικότερο.

Η πόλη της αρχαίας Αθήνας, είχε πληθυσμό πάνω-κάτω 150.000 κατοίκους. Από τους 150.000 κατοίκους, οι πολίτες ήταν της τάξεως των 30.000 ενώ οι υπόλοιποι 120.000 ήταν γυναίκες και παιδιά. Πολίτες, ονομάζονταν οι άντρες που είχαν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υπο-

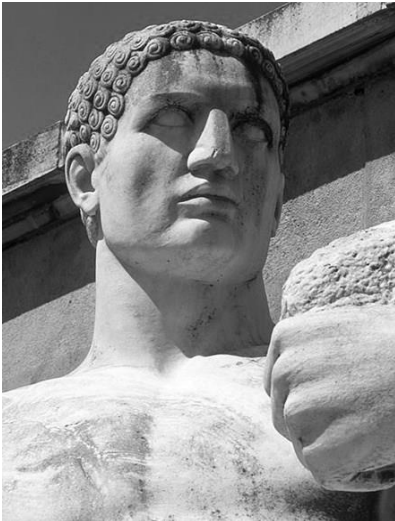
Κεφάλαιο 1: Αθηναϊκή και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

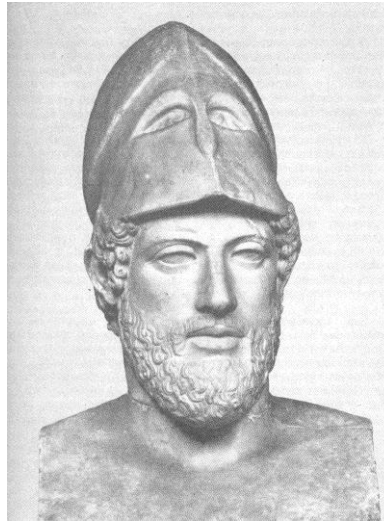
Σόλων (640 - 560 π.Χ.)

Κλεισθένης (570 - 507 π.Χ.)

Εφιάλτης (αρχές του 5^{ου} αιώνα - 462 π.Χ.)

Περικλής (495-429 π.Χ.)

Εικόνα 1.1. Οι τέσσερις πιο σημαντικοί μεταρρυθμιστές της Αθηναϊκής Δημοκρατίας: ο Σόλων, ο Κλεισθένης, ο Εφιάλτης και ο Περικλής.

Κεφάλαιο 1: Αθηναϊκή και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

χρεώσεις και ήταν οι μόνοι που είχαν δικαίωμα ψήφου. Η συνέλευση των πολιτών του δήμου, ονομαζόταν **Εκκλησία του Δήμου**.

Η **Κοινοβουλευτική Δημοκρατία (Κ.Δ.)**, γεννήθηκε στην Αγγλία το 1215 με τη Μάγκνα Κάρτα και εφαρμόστηκε κατά το δέκατο έβδομο αιώνα από τους Άγγλους, με πρωτεργάτη τον Κρόμγουελ. Η μετάβαση από τη βασιλεία στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, σηματοδεύτηκε από μακροχρόνιους εμφύλιους πολέμους και κορυφώθηκε με την καρατόμηση του βασιλέα Καρόλου του Α΄, το έτος 1649. Η καρατόμηση του Καρόλου του Α΄, έγινε διότι αρνούταν πεισματικά να παραχωρήσει κάποια ουσιαστικά δικαιώματα στο Κοινοβούλιο (εικόνα 1.2α). Επέμνε, ότι ο βασιλιάς είναι ο απόλυτος μονάρχης και ότι μόνο αυτός είναι σε θέση να διοικεί τη χώρα του και μάλιστα ελέω Θεού αφού είναι ο εκπρόσωπος του Θεού επί της Γης και επί των υπηκόων του. Όμως, η δημοκρατία αυτή, κράτησε μέχρι το τέλος της ζωής του Κρόμγουελ, οπότε επανήλθε η βασιλεία.

Το έτος 1789, υπήρξε και παραμένει το πιο σημαντικό γεγονός που αφορά την υπόθεση της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Το γεγονός αυτό, είναι η γνωστή σε όλους μας Γαλλική Επανάσταση, η οποία έθεσε τα θεμέλια της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, που έχουν σήμερα όλες οι χώρες στον πλανήτη μας, πλην όμως των κομμουνιστικών χωρών και των χωρών με δικτατορία.

Είναι σημαντικό, να προσθέσουμε ότι λίγα χρόνια πριν από τη Γαλλική Επανάσταση, οι ΗΠΑ καθιέρωσαν τη δική τους μορφή Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, όπου το Σύνταγμά της, παραμένει, σχεδόν αναλλοίωτο, μέχρι σήμερα (εικόνα 1.2β).

Στη συνέχεια, θα παρουσιάσουμε τα βασικά χαρακτηριστικά της Αθηναϊκής και της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, γεγονός που θα μας επιτρέψει να συγκρίνουμε τα δύο αυτά πολιτικά συστήματα. Η παρουσίαση θα γίνει συνοπτικά, απλοποιώντας, στρογγυλοποιώντας και παραλείποντας, όπου χρειαστεί, κάποια γεγονότα και χαρακτηριστικά των δύο εν λόγω μορφών δημοκρατίας, που είναι ως επί το πλείστον δευτερεύοντα, έχοντας ως συνολικό στόχο την εύκολη κατανόησή τους.

1.2 Η ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

(α) Η υπέρτατη αρχή της δημοκρατίας

Η δημοκρατία, είναι ένα πολιτικό σύστημα, όπου όλοι οι πολίτες έχουν την ίδια ευθύνη για τα κοινά. Βασίζεται στην ισότητα, στη συμμετοχή και στη σύμπραξη των πολιτών της. Όποιος δεν ασχολείται με τα κοινά, είναι παρείσακτος.

Κεφάλαιο 1: Αθηναϊκή και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

(α). Το κτίριο του Κοινοβουλίου της Αγγλίας, στο Λονδίνο.

(β). Το κτίριο του Κογκρέσου των ΗΠΑ, στην Ουάσιγκτον.

Εικόνα 1.2. Τα κτίρια του Κοινοβουλίου της Αγγλίας και του Κογκρέσου των ΗΠΑ.

(β) Τα βασικά χαρακτηριστικά της Αθηναϊκής Δημοκρατίας

Τα βασικά της χαρακτηριστικά, είναι τρία: **η κλήρωση, ο μεγάλος αριθμός κληρωτών και η διάρκεια θητείας των διοικούντων την πόλη**. Οι στόχοι αυτών των τριών χαρακτηριστικών, ήταν αφενός μεν να μειωθεί η επιρροή των άνομων συμφερόντων σε κάθε τομέα διοίκησης της πόλης, αφετέρου δε να περιοριστεί, ακόμα και να μηδενιστεί η τέτοιου είδους επιρροή, σε κάθε μορφή εξουσίας. Επιπλέον στόχος, ήταν να αποκλείσουν το πελατειακό σύστημα διότι αν δινόταν η ευκαιρία στους πολιτικούς, θα το αξιοποιούσαν έντεχνα και απροκάλυπτα.

1. Κλήρωση. Η ανάδειξη των διοικούντων την πόλη, γινόταν με κλήρωση, όπου η δεξαμενή της κλήρωσης, ήταν η Εκκλησία του Δήμου. Ακόμα και οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι αστυνομικοί και οι ιερείς αναδεικνύονταν με κλήρωση. Επομένως, οι πολίτες εναλλάσσονταν σε ρόλους αρχόντων και αρχομένων. Η άσκηση της εξουσίας με κλήρωση, ήταν υποχρεωτική. Παράλληλα, η άσκηση της εξουσίας, θεωρούσαν πως είναι γνώση, πως είναι σχολείο και ως εκ τούτου δεν έπρεπε να μονοπωλείται από λίγους. Επομένως, επιβάλλεται να έχουν όλοι τη δυνατότητα να συμμετέχουν στην άσκηση εξουσίας, διαφορετικά ένα σοβαρό τμήμα της μαθησιακής διαδικασίας παρεμποδίζεται. Κάθε πολίτης είχε, τόσο το δικαίωμα, όσο και την υποχρέωση να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο δήμο μέσα από το αξίωμα που του ανατέθηκε μετά από κλήρωση. Όλοι οι πολίτες, τουλάχιστον μια φορά στη ζωή τους, αναλάμβαναν κάποιο δημόσιο αξίωμα. Στην περίπτωση που κάποιος δεν ικανοποιούσε τις ευθύνες που είχε ως αξιωματούχος, τότε τιμωρούνταν αυστηρά. Τέλος, σημειώνουμε ότι η κλήρωση ήταν το «κλειδί» για την εκ των προτέρων αποτροπή της κακοδιαχείρισης της πόλης.

2. Μεγάλος αριθμός κληρωτών. Κληρωτοί, ονομάζονταν αυτοί που αναδεικνύονταν με κλήρωση. Ο αριθμός των κληρωτών, ήταν εξαιρετικά μεγάλος, γεγονός που εξασφάλιζε την τυχαιότητα ανάδειξης των διοικούντων καθώς απέκλειε τη δυνατότητα να εξαγοραστούν οι κληρωτοί, πριν από την κλήρωση.

3. Διάρκεια θητείας των διοικούντων την πόλη. Οι κληρωτοί άρχοντες, αν είχαν ήδη υπηρετήσει σε κάποιο αξίωμα, δεν είχαν το δικαίωμα να επανακληρωθούν στο ίδιο αξίωμα εκτός και αν **όλοι** οι πολίτες είχαν ήδη κληρωθεί στο ίδιο αξίωμα. Αυτό σημαίνει ότι οι αξιωματούχοι, σχεδόν πάντα, ήταν «μιας χρήσης». Όσο πιο μεγάλος ήταν ο αριθμός των κληρωτών, τόσο πιο μεγάλο ήταν το χρονικό διάστημα της διοίκησής των, με την προϋπόθεση όμως ότι δεν ξεπερνούσε ποτέ το ένα

Κεφάλαιο 1: Αθηναϊκή και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

έτος. Δηλαδή, η διάρκεια της θητείας σε ένα αξίωμα μεγάλωνε όσο μεγάλωνε ο αριθμός των κληρωτών και μίκραινε όσο μίκραινε αυτός ο αριθμός. Αυτό δείχνει ότι η Αθηναϊκή Δημοκρατία **κοινορτοποιούσε (!)** την εξουσία.

(γ) Η δομή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας

Η δομή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, περιελάμβανε την Εκκλησία του Δήμου, τη Βουλή, τον Άρειο Πάγο, την Ηλιαία και τους δέκα άρχοντες.

1. Εκκλησία του Δήμου. Ήταν το σύνολο των πολιτών του Δήμου, όπου οι όροι πολίτης και ψηφοφόρος είναι ταυτόσημοι. Ο όρος πολίτης, αναφερόταν σε όλους τους άνδρες της Αθήνας που είχαν ηλικία άνω των είκοσι ετών και που είχαν ολοκληρώσει τη στρατιωτική τους θητεία. Το δικαίωμα της **ψήφου**, το είχαν όλοι οι πολίτες του δήμου. Όμως, το δικαίωμα της **κλήρωσης** για την ανάδειξη των μελών του δήμου σε αξιώματα, το είχαν εκείνα τα μέλη που η ηλικία τους ήταν άνω των τριάντα ετών, δεν είχαν χρέη στο δημόσιο και είχαν καλή συμπεριφορά προς τους γονείς τους. Η Εκκλησία του Δήμου, ήταν το **Νομοθετικό Σώμα** του δήμου. Ήταν το **ανώτατο πολιτειακό όργανο της δημοκρατίας**. Ήταν εκείνη που αποφάσιζε με ψηφοφορία των μελών της, την έγκριση ή την απόρριψη των νόμων που προτείνονταν από τη Βουλή. Ήταν εκείνη που αποφάσιζε για όλα τα σημαντικά θέματα της πόλης, όπως ήταν π.χ. ο πόλεμος, η κατασκευή μεγάλων έργων κλπ. Αυτός ο ρόλος της Εκκλησίας του Δήμου, δείχνει καθαρά το βαθύτερο νόημα της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, το οποίο είναι ότι τη δύναμη την κατείχαν όντως οι πολίτες αφού όλοι οι πολίτες μαζί και μόνο αυτοί, ήταν οι νομοθέτες της πόλης.

2. Βουλή. Ο δήμος της Αθήνας, ήταν χωρισμένος σε δέκα διαμερίσματα (που ονομάζονταν φυλές), όπου και τα δέκα διαμερίσματα είχαν, κατά προσέγγιση, τον ίδιο πληθυσμό. Κάθε χρόνο, κληρώνονταν από τους δήμους καθεμιάς από τις δέκα φυλές, 50 πολίτες ως βουλευτές, άρα αναδεικνύονταν συνολικά 500 βουλευτές από όλες τις φυλές. Το σύνολο των 500 βουλευτών, το ονόμαζαν Βουλή. Η Βουλή, ήταν φορέας νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας, ταυτόχρονα. Για παράδειγμα, στο νομοθετικό τομέα, ήταν νομοπροπαρασκευαστική, δηλ. διαμόρφωνε τους νόμους, τους οποίους στη συνέχεια εισηγείτο στην Εκκλησία του Δήμου για έγκριση ή απόρριψη. Αντίστοιχο Σώμα σαν αυτό της εν λόγω Βουλής, δεν υπάρχει σήμερα στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.

Κεφάλαιο 1: Αθηναϊκή και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

Ο τρόπος λειτουργίας της Βουλής είχε ως εξής: Με σειρά που οριζόταν επίσης με κλήρο οι 50 βουλευτές κάθε φυλής γίνονταν «πρυτάνεις» για σχεδόν ίσα χρονικά διαστήματα και συγκεκριμένα γύρω στις 36 ημέρες. Η φυλή που επιλεγόταν να πρυτανεύσει, λεγόταν «πρυτανεύουσα». Από τους πρυτάνεις αναδεικνυόταν και πάλι με κλήρο, ανά ένας «επιστάτης των πρυτάνεων» για καθεμιά από τις ημέρες της πρυτανείας της φυλής. Ο επιστάτης, κρατούσε τη δημόσια σφραγίδα και τα κλειδιά των ιερών με το θησαυρό και τα αρχαία της πολιτείας και προέδρευε στη Βουλή (καθώς και στην Εκκλησία του Δήμου εφόσον γινόταν την ημέρα που ήταν επιστάτης). Ήταν δηλαδή για μια μόνο ημέρα. Επίσης, σημειώστε ότι στο τέλος της θητείας κάθε πρυτανείας, τα μέλη της λογοδοτούσαν στην Εκκλησία του Δήμου!

3. Άρειος Πάγος και Ηλιαία. Ο Άρειος Πάγος και η Ηλιαία αποτελούσαν τους δύο δικαστικούς πυλώνες της αρχαίας Αθήνας. Από τη μια μεριά, ο Άρειος Πάγος, περίπου μέχρι το 460 π.Χ., εξασφάλιζε τα συμφέροντα της αριστοκρατίας και της πλουτοκρατίας. Όμως, περίπου από το 460 π.Χ. και μετά, χάρη στον Εφιάλτη, η αρχαία Αθήνα απαλλάχθηκε οριστικά από κάθε ουσιαστική ολιγαρχική και πλουταρχική επιρροή του Άρειου Πάγου. Από την άλλη μεριά, η Ηλιαία, ήταν ένα λαϊκό δικαστήριο, όπου τα μέλη της, ήταν από όλες τις τάξεις της Εκκλησίας του Δήμου και λειτουργούσε ως εξής: Κάθε χρόνο, αναδεικνύονταν με κλήρωση 6.000 πολίτες, που ονομάζονταν Ηλιαία. Κάθε φορά, που γινόταν μια σημαντική δίκη, από τους 6.000 αναδεικνύονταν με κλήρωση 500 δικαστές (η πιο ξακουστή δίκη της αρχαίας Αθήνας, ήταν η δίκη του Σωκράτη το 399 π.Χ.). Η κλήρωση των 500 δικαστών γινόταν τις πολύ πρωινές ώρες της ημέρας της δίκης, γεγονός που στερούσε από τον κατηγορούμενο την ευκαιρία να εξαγοράσει κάποιον από τους δικαστές. Η δίκη, γινόταν περίπου όπως γίνεται σήμερα στα ορκωτά δικαστήρια και διαρκούσε μία ημέρα. Αρχίζε με την ανατολή του Ηλίου και τελείωνε με τη δύση του. Με τη δύση του Ηλίου, το δικαστήριο ήταν υποχρεωμένο να βγάλει απόφαση και ως εκ τούτου, δεν υπήρχε περίπτωση αναβολής της δίκης. Προφανώς, ο τρόπος αυτός εξασφάλιζε τη διεξαγωγή μιας δίκαιης δίκης.

4. Δέκα άρχοντες. Κάθε φυλή μια φορά το χρόνο, αναδείκνυε με κλήρωση τον άρχοντά της. Ο δήμος της Αθήνας, είχε όπως προαναφέραμε δέκα φυλές και επομένως ο συνολικός αριθμός των αρχόντων, ήταν δέκα. Οι δέκα άρχοντες ήταν εκτελεστικά όργανα της Εκκλησίας του Δήμου. Οι πρωτοβουλίες τους, ήταν λίγες και ως επί το πλείστον μέτριας σημασίας.

Κεφάλαιο 1: Αθηναϊκή και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

5. Διάκριση εξουσιών. Όλα τα πιο πάνω, μεταξύ πολλών άλλων, μας δείχνουν ότι στην Αθηναϊκή Δημοκρατία δεν υπήρχαν αυστηρές διαχωριστικές γραμμές μεταξύ των τριών εξουσιών (Νομοθετικό, Εκτελεστικό και Δικαστικό). Δηλαδή, οι τρεις εξουσίες δεν ήταν τόσο **διακριτές**, όπως είναι σήμερα. Αυτό γίνεται φανερό από την περιγραφή που δώσαμε προηγουμένως για την Εκκλησία του Δήμου, τη Βουλή, τον Άρειο Πάγο, την Ηλιαία και τους δέκα άρχοντες.

Πράγματι, αυτό που συνέβαινε ήταν ότι, τόσο η Εκκλησία του Δήμου, όσο και η Βουλή αλλά ως ένα βαθμό και ο Άρειος Πάγος, εμπειριέχον και τις τρεις εξουσίες, με τη διαφορά ότι η Εκκλησία του Δήμου ήταν η σημαντικότερη από όλες. Απόδειξη αυτού, ήταν ότι σε αυτή λογοδοτούσαν οι πάντες: η Βουλή, ο Άρειος Πάγος, η Ηλιαία και οι δέκα άρχοντες.

Για διευκόλυνση, για όσους αναγνώστες γνωρίζουν οργανωτικά διαγράμματα μπορούν να δουν συνοπτικά τη δομή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας στο οργανωτικό διάγραμμα 1.3.

(δ) Επιπρόσθετα χαρακτηριστικά της Αθηναϊκής Δημοκρατίας

1. Εξουσία στο μέσο άνθρωπο. Η Αθηναϊκή Δημοκρατία, είναι το μόνο πολίτευμα που ταιριάζει στην ανθρώπινη φύση διότι η εξουσία ασκείται με κλήρωση από το μέσο άνθρωπο.

2. Τέσσερα «ίσο»: Όλοι οι πολίτες απολάμβαναν τα τέσσερα «ίσο»: **ισονομία, ισοτιμία, ισοπολιτεία και ισηγορία.**

3. Δημοψήφισμα. Κάθε απόφαση της Εκκλησίας του Δήμου, συγκρινόμενη με τα σημερινά δεδομένα, αντιστοιχεί σε ένα δημοψήφισμα.

4. Με σημερινούς όρους, η Εκκλησία του Δήμου λειτουργούσε μονίμως ως μια Οικουμενική Κυβέρνηση.

5. Δεν έχει θρησκευτικά ιερά βιβλία. Δεν έχει ταμπού.

6. Δεν έχει απαγορεύσεις και παρεμβάσεις στην ιδιωτική ζωή.

7. Δεν υπάρχει περιθωριοποίηση.

8. Εκλογές. Κατ' εξαίρεση, υπήρχαν ελάχιστες περιπτώσεις όπου η ανάδειξη δε γινόταν με κλήρωση αλλά με ψηφοφορία, δηλ. με εκλογές. Όλες οι περιπτώσεις, ήταν ασήμαντες εκτός από δύο που ήταν οι δέκα στρατηγοί και οι ταμίες.

• **Στρατηγοί.** Οι υποψήφιοι στρατηγοί έπρεπε να έχουν πολλά προσόντα, όπως, για παράδειγμα να είναι πλούσιοι, ρήτορες, γεν-

Κεφάλαιο 1: Αθηναϊκή και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

ναίοι και να έχουν εμπειρία πολέμου. Η απαίτηση του να είναι πλούσιοι, ήταν πολύ σημαντική και είχε το εξής σκεπτικό: Σε μια μάχη, σε περίπτωση ήττας, να δημεύεται η περιουσία τους.

Κάθε φυλή, εξέλεγε μία φορά το χρόνο με ψηφοφορία, έναν από τους δέκα στρατηγούς. Κάθε στρατηγός, είχε την υποχρέωση να παρέχει στρατιωτική εκπαίδευση στους στρατιώτες της φυλής του, έτσι ώστε σε περίπτωση πολέμου να είναι ετοιμοπόλεμοι.

Κατά τη διάρκεια μιας μάχης, ο επικεφαλής του στρατού, δηλ. ο «αρχιστράτηγος», ήταν ένας από τους δέκα στρατηγούς. Η διάρκεια των καθηκόντων του αρχιστράτηγου, διαρκούσε μόνο μία ημέρα. Κάθε στρατηγός, δε μπορούσε να γίνει για δεύτερη φορά αρχιστράτηγος, αν πρώτα δεν είχαν γίνει αρχιστράτηγοι και οι δέκα στρατηγοί. Διευκρινίζουμε ότι στην περίπτωση των στρατηγών, επιτρεπόταν η επανεκλογή. Σημειώστε επίσης ότι οι στρατηγοί, επειδή ήταν εκλεγμένοι και είχαν και πολιτικές αρμοδιότητες, ήταν κάτω από **συνεχή (!) έλεγχο**. Ξακουστά παραδείγματα στρατηγών ήταν ο Μιλτιάδης, ο Θεμιστοκλής και ο Περικλής.

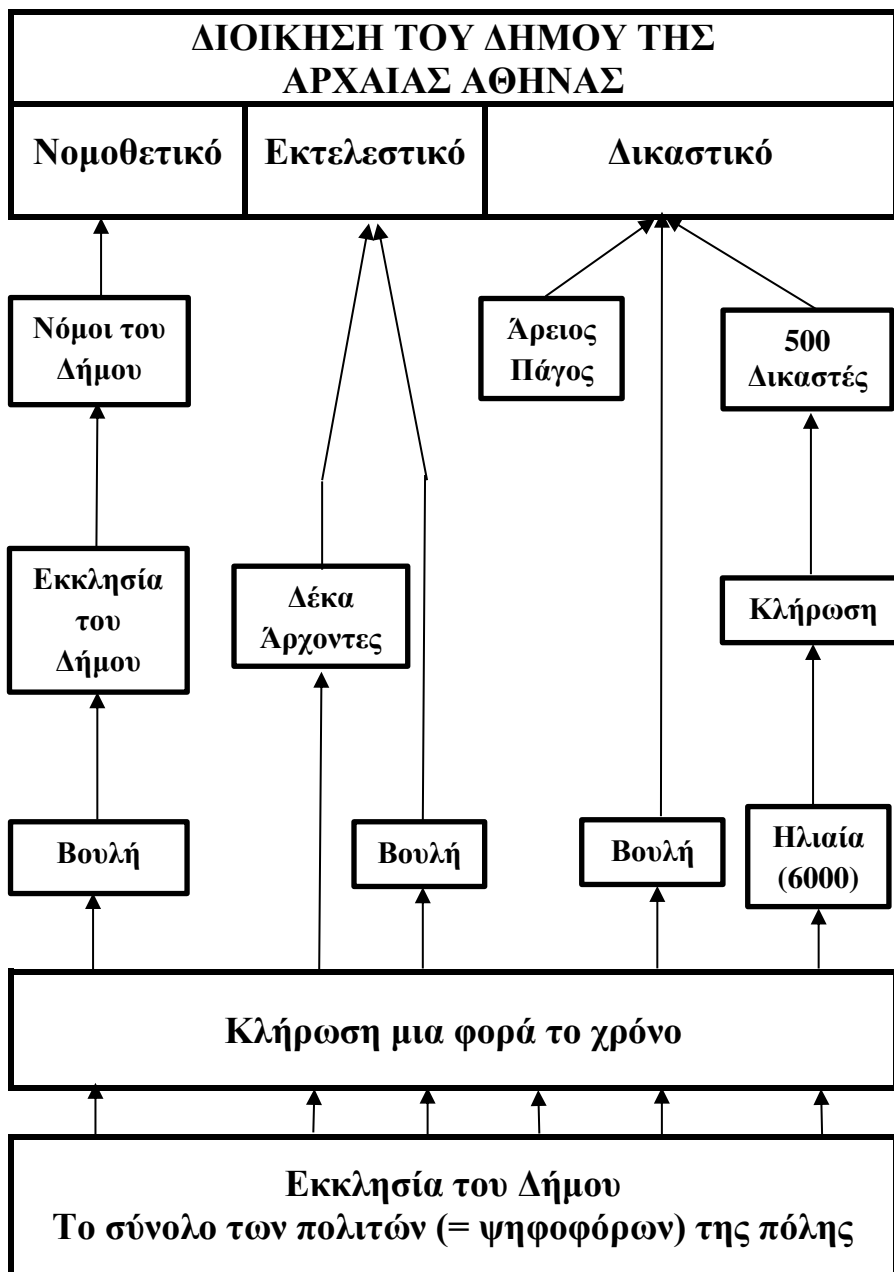
- **Ταμίες.** Οι υποψήφιοι ταμίες, έπρεπε να έχουν τουλάχιστον το εξής προσόν: Να είναι πλούσιοι. Σε περίπτωση όπου η οικονομική διαχείριση της πόλης έπεφτε έξω με υπαιτιότητά τους, τότε τις απώλειες τις πλήρωναν οι ίδιοι.

Προφανώς, οι στρατηγοί και οι ταμίες δεν μπορούσαν να αναδειχθούν με κλήρωση, διότι η κλήρωση δε θα εξασφάλιζε ότι αυτοί που θα κληρώνονταν θα ήταν πλούσιοι, ώστε να ζημιώνονται οικονομικά για τα λάθη τους.

9. Λογοδοσία αξιωματούχων. Μετά το τέλος της θητείας τους, οι αξιωματούχοι ελέγχονταν από δέκα ελεγκτές, που είχαν εκλεγεί με κλήρωση τις πρωινές ώρες της ημέρας της λογοδοσίας. Για τυχόν ενέργειές τους που έβλαψαν το Δήμο, δημευόταν η περιουσία τους ενώ για τυχόν ενέργειές τους ποινικού χαρακτήρα, τιμωρούνταν αυστηρά, μέχρι και σε θάνατο.

10. Οστρακισμός. Είναι η απομάκρυνση από την πόλη, ανθρώπων που θεωρούνταν επικίνδυνοι για την πολιτεία. Ο οστρακισμός εθεωρείτο μεγάλη τιμωρία, διότι η προσβολή ήταν πολύ μεγάλη.

11. Εκλογές και κλήρωση. Όλοι οι πολίτες, έχουν το ίδιο δικαίωμα ψήφου στις εκλογές και όσοι έχουν ηλικία άνω των τριάντα ετών έχουν την ίδια πιθανότητα να κληρωθούν στα αξιώματα της διοίκησης του Δήμου.

Οργανωτικό διάγραμμα 1.3. Η δομή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας.

12. Ποσοστά εκλογών και κλήρωσης. Επί του συνόλου, η εκλογή των στρατηγών και των ταμιών με ψηφοφορία, όπως και κάποιες ελάχιστες περιπτώσεις μικρής σημασίας διορισμών, ήταν κάτω από το 1% ενώ όλοι οι υπόλοιποι διοικούντες την πόλη αναδεικνύονταν με κλήρωση και ήταν πάνω από το 99%.

Διευκρινίζουμε ότι στην αρχαία Ελλάδα (με εξαίρεση τη Μακεδονία που είχε βασιλεία), οι περισσότερες πόλεις είχαν ως πολιτικό σύστημα τη δημοκρατία. Όμως, υπήρχαν διαφορές μεταξύ των δημοκρατιών, των διαφόρων πόλεων, με κορυφαία μορφή δημοκρατίας, αυτή της αρχαίας Αθήνας.

Παράδειγμα: Η διαδικασία επιλογής του Πάπα. Προκειμένου να διευκολύνουμε περαιτέρω την κατανόηση της ιδέας της κλήρωσης, θα παρουσιάσουμε ένα γνωστό αντιπροσωπευτικό παράδειγμα. Το παράδειγμα αυτό, αναφέρεται στη διαδικασία επιλογής του Πάπα της Ρώμης, τόσο με τον τρόπο που γίνεται σήμερα, όσο και με τον τρόπο που θα μπορούσε να γίνει σύμφωνα με την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Στην εποχή μας, ο Πάπας εκλέγεται με μυστική ψηφοφορία από το Κονκλάβιο (δηλ. από το σώμα όλων των περίπου ογδόντα καρδινάλιων), όπου καθένας έχει το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Αν με την πρώτη ψηφοφορία κανένας καρδινάλιος δεν πάρει την πλειοψηφία, τότε οι εκλογές συνεχίζονται έως ότου κάποιος από αυτούς πάρει την πλειοψηφία. Αυτός που τελικά θα πάρει την πλειοψηφία, ονομάζεται Πάπας και από εκείνη την ημέρα μέχρι που να πεθάνει, παραμένει αρχηγός της Καθολικής Εκκλησίας.

Οι φήμες λένε ότι υπήρξε και συνεχίζει να υπάρχει πλούσιο παρασκήνιο πριν από την ψηφοφορία, όπως εξάλλου γίνεται σχεδόν σε όλες τις αντίστοιχες περιπτώσεις εκλογής αρχηγών άλλων Εκκλησιών. Παρόμοια παρασκήνια και ακόμα χειρότερα, συμβαίνουν και στις περιπτώσεις εκλογής λαϊκών, από λαϊκούς, σε υψηλές θέσεις.

Το χειρότερο από όλα, είναι ότι ενώ το αξίωμα του Πάπα είναι μονοπρόσωπο και επομένως η θητεία του, θα έπρεπε να είναι πολύ μικρή, ακόμα και μικρότερη του ενός έτους, αντ' αυτού η θητεία του, διαρκεί μέχρι το θάνατό του.

Αν χρησιμοποιούνταν η κλήρωση, όπως έκαναν στην αρχαία Αθήνα, τότε η κατάσταση θα είχε ως εξής: Με κλήρωση, θα αναδεικνύονταν ο Πάπας με διάρκεια θητείας ενός έτους. Αυτό θα επαναλαμβανόταν κάθε χρόνο. Έτσι, αυτοί που διετέλεσαν Πάπες, δε θα μπορούσαν να επανακληρωθούν. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα αναδεικνύονταν στο αξίωμα του Πάπα, πολλοί από τους καρδινάλιους και δε θα υπήρχε κανένα παρασκήνιο.

13. Η δουλεία στην αρχαία Αθήνα. Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, η αρχαία Αθήνα, είχε πάνω-κάτω 150.000 κατοίκους, εκ των οποίων οι πολίτες ήταν της τάξεως των 30.000 ενώ οι υπόλοιποι 120.000 ήταν γυναίκες και παιδιά. Οι γυναίκες δεν είχαν το δικαίωμα να ψηφίζουν. Κάνουμε μια παρένθεση για να πούμε ότι από καταβολής κόσμου, το δικαίωμα να ψηφίζουν και οι γυναίκες έγινε για πρώτη φορά πράξη, στις αρχές του εικοστού αιώνα σε χώρες της Δύσης.

Σημειώστε ότι στους 150.000 κατοίκους, δε συμπεριλαμβάνονταν οι δούλοι και οι μέτοικοι ή αλλιώς μετανάστες. Σε ότι αφορά τους δούλους, ο αριθμός των αντρών ήταν της τάξεως των 35.000 και σε ότι αφορά τους μετοίκους ήταν της τάξεως των 10.000. Διευκρινίζουμε ότι οι δούλοι δεν ήταν Έλληνες. Προέρχονταν από διάφορες χώρες.

Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της δουλείας στην αρχαία Αθήνα, ήταν ότι οι ιδιοκτήτες δεν είχαν το δικαίωμα ζωής και θανάτου πάνω στους δούλους τους. Οι δούλοι προστατεύονταν από το νόμο όπως κάθε πολίτης της Αθήνας. Ακόμα, όταν η Αθήνα, ήταν σε πόλεμο και κάποιοι δούλοι συντάσσονταν με το στρατό των Αθηναίων πολεμώντας εναντίον του εχθρού, τότε τους παραχωρούνταν πολιτικά δικαιώματα.

Υποστηρίζεται από μερικούς η άποψη ότι, επειδή οι αρχαίοι Αθηναίοι είχαν δούλους, χάρη σε αυτούς δεν εργάζονταν και γι' αυτό είχαν άφθονο ελεύθερο χρόνο. Έτσι πιστεύουν πως μπόρεσαν να αναπτύξουν τη φιλοσοφία, την επιστήμη, το θέατρο, την αρχιτεκτονική και γενικά τον απaráμιλλο πολιτισμό τους. Επίσης, συνεχίζουν να υποστηρίζουν μερικοί, ότι σήμερα οι άνθρωποι, είναι αφόρητα απασχολημένοι με τις απαιτήσεις της ζωής και εργάζονται σκληρά για να εξασφαλίσουν τα προσωπικά τους συμφέροντα και ως εκ τούτου δεν έχουν ελεύθερο χρόνο να ασχοληθούν με τα κοινά αλλά ούτε και με τον πολιτισμό και τις αξίες της ζωής. Όμως, όπως σήμερα έτσι και στην αρχαία Αθήνα υπήρχαν έμποροι, γαιοκτήμονες, τεχνίτες, βιοτέχνες, γεωργοί κλπ. οι οποίοι εργάζονταν σκληρά, όπως κάνουν και σήμερα. Και εργάζονταν σκληρά είτε είχαν δούλους είτε όχι. Όμως, υπάρχει μια σημαντική διαφορά μεταξύ του τότε και του σήμερα. Τότε, οι αρχαίοι Αθηναίοι **φρόντιζαν να έχουν ελεύθερο χρόνο** τον οποίον, άλλοι λιγότερο και άλλοι περισσότερο, το διέθεταν για ενασχόληση με τα κοινά. Επομένως, η άποψη μερικών ότι οι αρχαίοι Αθηναίοι ήταν αργόσχολοι, είναι μια μεγάλη διαστρέβλωση της αλήθειας, η οποία ενδέχεται να γίνεται από άγνοια αλλά ίσως να γίνεται και υποβολιμαία για άλλους λόγους, π.χ. για να μειωθεί και να υπονομευθεί η αξεπέραστη επιτυχία των αρχαίων Αθηναίων.

1.8 ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Από το 2013, εμφανίζονται δημοσιεύματα που αφορούν την αξιολόγηση εκείνων των προσωπικοτήτων που επηρέασαν περισσότερο την ανθρωπότητα, είτε θετικά είτε αρνητικά, από το χρονικό διάστημα των 6000 ετών πριν έως σήμερα. Το Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης των Η.Π.Α, το οποίο είναι γνωστό ως MIT, έχει κάνει μία τέτοια αξιολόγηση. Η αξιολόγηση αυτή, έδειξε ότι στις εκατό σημαντικότερες προσωπικότητες, οι είκοσι είναι αρχαίοι Έλληνες. Αυτές οι είκοσι προσωπικότητες, κατά φθίνουσα σειρά και κατά αριθμητική θέση (όπου η αριθμητική θέση δηλώνεται με αριθμούς), κατατάσσονται ως εξής:

1 Αριστοτέλης, 2 Πλάτων, 4 Σωκράτης, 5 Μέγας Αλέξανδρος, 9 Όμηρος, 10 Πυθαγόρας, 11 Αρχιμήδης, 32 Ηρόδοτος, 35 Ευκλείδης, 38 Θαλής, 42 Σοφοκλής, 48 Ιπποκράτης, 55 Αίσωπος, 56 Επίκουρος, 78 Σαπφώ, 79 Αισχύλος, 80 Πτολεμαίος, 84 Ηράκλειτος, 96 Λεωνίδα και 100 Ευριπίδης. Σημειώστε ότι, στους πέντε πρώτους, οι τέσσερις είναι αρχαίοι Έλληνες ενώ στους έντεκα πρώτους, οι επτά είναι αρχαίοι Έλληνες.

Αν συγκρίνουμε την αρχαία Ελλάδα με άλλες χώρες ως προς το συνολικό αριθμό προσωπικοτήτων που έχει η καθεμία, θα δούμε ότι η κατάταξη κατά φθίνουσα σειρά, έχει ως εξής: Αρχαία Ελλάδα είκοσι, Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία συν Ιταλία δεκαεφτά, Ισραήλ οχτώ (σχεδόν όλοι τους, είναι θρησκευτικά πρόσωπα, όπως ο Μωυσής, ο Χριστός, κλπ.), Γερμανία επτά (εκ των οποίων πρώτος, είναι ο Χίτλερ), Γαλλία έξι, Αγγλία έξι, αρχαία Αίγυπτος τρία, Κίνα τρία, Ισπανία δύο, κλπ.

Η ανωτέρω σύγκριση, μας οδηγεί στο τρισεμπίστη σημασίας συμπέρασμα, που είναι ότι είμαστε πρώτοι ποσοτικά και ποιοτικά αλλά προπαντός όμως ποιοτικά.

Όλα όσα προαναφέραμε, αποτελούν ακράδαντη απόδειξη, ότι πριν από 2500 χρόνια, τόσο λίγοι (μια χούφτα Έλληνες), έδωσαν τόσα πολλά, σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η επιτυχία τους αυτή, όπως ήδη επανειλημμένα έχουμε αναφέρει, οφείλεται, κατά κύριο λόγο, στο πολιτικό τους σύστημα, που ονόμαζαν δημοκρατία (εκτός από την περίπτωση της Μακεδονίας, που είχε βασιλεία).

Σημειώνουμε ότι, υπήρξαν κάποιοι από τους είκοσι συνολικά αρχαίους Έλληνες, όπως π.χ. ο Όμηρος, ο Θαλής και ο Πυθαγόρας, που έδρασαν στην εποχή όπου η δημοκρατία ήταν στο ξεκίνημά της.

Κεφάλαιο 1: Αθηναϊκή και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

Συνοψίζοντας, μπορούμε να πούμε ότι η συμβολή της αρχαίας Ελλάδας στην εξέλιξη της ανθρωπότητας, αποτελεί ένα **απαράμιλλο ε-φελτήριο**, για την περαιτέρω ανύψωση του ανθρώπου σε όλες του τις δραστηριότητες. Απομένει σε μας, να το αξιοποιήσουμε.

Συνολικά μπορούμε να πούμε ότι η Αθηναϊκή Δημοκρατία, λειτούργησε σαν ένα **θερμοκήπιο**, μέσα στο οποίο άνθισαν ο πολιτισμός, η φιλοσοφία, η πολιτική, η τέχνη, η επιστήμη κ.ά.

1.9 ΣΧΟΛΙΑ

Οι δυο καθοριστικοί παράγοντες που διαμορφώνουν το άτομο, είναι το DNA και το περιβάλλον. Η συμμετοχή αυτών των δύο παραγόντων, είναι περίπου ίση. Το DNA, προέρχεται από τους γονείς μας. Είναι μοναδικό και δεν επιδέχεται τροποποιήσεις. Το περιβάλλον, είναι η περιρρέουσα ατμόσφαιρα την οποία εμείς διαμορφώνουμε και αυτή που μας επηρεάζει από τη γέννησή μας μέχρι το θάνατό μας. Επομένως, οι δυνατότητες που έχουμε για να διαμορφώσουμε το **είναι** του ανθρώπου απομένουν αποκλειστικά στο περιβάλλον. Άρα, το μεγάλο ζητούμενο στη ζωή μας, είναι η επιλογή του πιο κατάλληλου περιβάλλοντος το οποίο θα συμβάλλει θετικά, στη διαμόρφωση του είναι μας. Η επιλογή του πιο κατάλληλου περιβάλλοντος χωρίζεται σε δύο φάσεις. Η πρώτη φάση, είναι να ορίσουμε τα χαρακτηριστικά που θέλουμε να έχει το περιβάλλον και η δεύτερη φάση είναι η εφαρμογή τους.

Κρίνοντας εκ του αποτελέσματος, από καταβολής κόσμου μέχρι σήμερα, το καλύτερο περιβάλλον που υπήρξε στον πλανήτη ολόκληρο ήταν και παραμένει αυτό της αρχαίας Αθήνας. Η επιτυχία αυτή, οφείλεται στο πολιτικό της σύστημα, δηλ. στην Αθηναϊκή Δημοκρατία και στο οικονομικό της σύστημα δηλ. στην Αθηναϊκή Οικονομία (βλέπε Παράρτημα, βιβλίο [2]). Το αποτέλεσμα αυτό, προέκυψε χάρη στο γεγονός ότι ο αριθμός των πολιτών που συνέβαλαν στην επίτευξη των αναρίθμητων επιτευγμάτων της αρχαίας Αθήνας και της αρχαίας Ελλάδας γενικότερα δεν περιορίζεται σε ολίγους πολίτες αλλά σε πολλούς, ακόμα και σε όλους. Αυτό επιτυγχάνεται, χάρη στο γεγονός ότι, η πολιτική δύναμη κατανέμεται λίγη σε πολλούς για μικρό χρονικό διάστημα χωρίς το δικαίωμα επανακλήρωσης στο ίδιο αξίωμα. Έτσι, προέκυψε ο αξεπέραστος πολιτισμός της διότι όπως γνωρίζουμε, για να δημιουργηθεί και να αναπτυχθεί πολιτισμός χρειάζονται πολλοί. Αντίθετα, ο περιορισμός της εξουσίας σε ολίγα άτομα, για μεγάλα χρονικά διαστήματα, όπως συμβαίνει στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία και στον Καπιταλισμό, εμποδίζει την ανάπτυξη του πολιτισμού.

*Αποδοκιμάζω όσα λες αλλά θα
υπερασπισθώ ως το θάνατο το
δικαίωμά σου να τα λες.*

Βολταίρος

*Ο κοινός άνθρωπος πεθαίνει για
το κέρδος, ο φιλόδοξος για τη
δημοσιότητα, ο κυβερνήτης για
τις τιμές ενώ ο σοφός για την
αγάπη προς τον κόσμο, γι' αυτή
πεθαίνει μόνο.*

Τσουάνγκ Τσου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Η Αθηναϊκή Δημοκρατία παραμένει, δυστυχώς, άγνωστη στη συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων, σε βαθμό που μπορούμε να πούμε ότι είναι ένα άγνωστο πολίτευμα. Προφανώς, αυτό συμβαίνει διότι σε καθεστώς Αθηναϊκής Δημοκρατίας, οι πολιτικοί και οι πλούσιοι θα χάσουν τη δύναμη και τα πλούτη τους. Γι' αυτό, έκαναν και συνεχίζουν να κάνουν ό,τι μπορούν, προκειμένου να παραμείνει ένα άγνωστο πολίτευμα. Η Αθηναϊκή Δημοκρατία, εφαρμόστηκε **μία φορά** και συγκεκριμένα από το 600 μέχρι το 300 π.Χ. και έκτοτε ξεχάστηκε.

Χρειάστηκαν πάνω από δύο χιλιάδες χρόνια, για να επανέλθει στη Δυτική Ευρώπη και στις Η.Π.Α, η έννοια της δημοκρατίας. Δυστυχώς, όμως επανήλθε με τη μορφή της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Η Κοινοβουλευτική (= Αντιπροσωπευτική) Δημοκρατία, δεν είναι ένα δημοκρατικό πολίτευμα. Αντίθετα, είναι ένα πολύ σκληρό ολιγαρχικό πολιτικό σύστημα. Γι' αυτό, δε δικαιούται να οικειοποιείται τον όρο δημοκρατία παρά μόνο να χρησιμοποιεί τον όρο Κοινοβουλευτισμός. Επιπροσθέτως, σημειώνουμε ότι ο όρος Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, μας παραπλανά διότι μας κάνει να πιστεύουμε ότι είμαστε τυχεροί που ζούμε σε καθεστώς δημοκρατίας ενώ ζούμε σε καθεστώς που έχει λίγη σχέση με την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Κοντολογίς, η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, είναι μία εκλεγμένη ολιγαρχία, μία κατ' όνομα δημοκρατία ή ένα πολιτικό σύστημα εικονικά δημοκρατικό.

Η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, όπως απέδειξε και συνεχίζει να αποδεικνύει μέχρι σήμερα, δυστυχώς δεν μπόρεσε ούτε μπορεί να

Κεφάλαιο 2: Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία

λύσει τα προβλήματα της ανθρωπότητας αλλά ούτε μπορεί να μας οδηγήσει σε μια ζωή που να είναι αντάξια του ανθρώπου. Κάθε μέρα που περνάει, καταρακιά όλο και περισσότερο στην αυτοκαταστροφή της. Μπροστά σε αυτήν την πραγματικότητα, οι δυνατοί και οι πλούσιοι της κάνουν κάποιες τροποποιήσεις (ή αλλιώς μπαλώματα), προκειμένου να αποτρέψουν την κατάρρευσή της, η οποία θα οδηγήσει στην απώλεια των κεκτημένων τους. Υποστηρίζουμε όμως ότι με μικροδιορθώσεις και μπαλώματα, η **φυσιогνωμία** της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας είναι αδύνατον να αλλάξει και επομένως η κατάρρευσή της είναι αναπόφευκτη. Ως εκ τούτου, μπορούμε να πούμε ότι η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία έχει κλείσει τον κύκλο της και αργοπεθαίνει. Γι' αυτό, είναι επείγουσα ανάγκη να την εγκαταλείψουμε και να αναζητήσουμε ένα νέο τύπο δημοκρατίας, ο οποίος θα αποτελέσει το **διάδοχο πολιτικό σύστημα** διακυβέρνησης της κοινωνίας. Στο παρόν κεφάλαιο, θα ασχοληθούμε με το εν λόγω θέμα.

Από την ύλη του πρώτου κεφαλαίου, έγινε φανερό ότι, η Αθηναϊκή Δημοκρατία υπερτερεί κατά πολύ, αν όχι κατά κράτος της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι λαοί, θα προτιμούσαν να εγκαταλείψουν την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία και να υιοθετήσουν την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Με αφορμή τη διαπίστωση αυτή, θα εξετάσουμε με ποιον τρόπο και σε ποιο βαθμό, είναι δυνατόν, να εφαρμοστεί η Αθηναϊκή Δημοκρατία στην εποχή μας.

Εκ πρώτης όψεως, ένα τέτοιο εγχείρημα φαίνεται ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο έως αδύνατο. Αυτό οφείλεται σε πολλούς λόγους, ο σπουδαιότερος των οποίων, είναι ο υπερπληθυσμός. Συγκριτικά, ο δήμος της αρχαίας Αθήνας είχε περίπου 150.000 κατοίκους ενώ σήμερα υπάρχουν χώρες με εκατομμύρια, με δεκάδες ή εκατοντάδες εκατομμύρια, ακόμα και χώρες (όπως η Κίνα και οι Ινδίες) που έχουν πάνω από ένα δισεκατομμύριο κατοίκους ενώ ολόκληρος ο πλανήτης αριθμεί πάνω από επτά δισεκατομμύρια κατοίκους.

Με βάση τα παραπάνω, είναι πολλοί που υποστηρίζουν ότι η **Κοινοβουλευτική Δημοκρατία είναι αναπόφευκτη στην εποχή μας**. Σε αυτήν την άποψη, είναι άλλοι που αντιτάσσουν την άποψη ότι στην εποχή μας (εποχή των υπολογιστών και του διαδικτύου), θα ήταν εφαρμόσιμη η Αθηναϊκή Δημοκρατία αφού οι πολίτες έχουν την ευχέρεια να ψηφίζουν από το σπίτι τους. Όμως, αυτή η άποψη προσκρούει σε δύο αξεπέραστες δυσκολίες. Η πρώτη δυσκολία, οφείλεται στο γεγονός ότι για το μέσο πολίτη, είναι αδύνατον να γνωρίζει επαρκώς τα αμέτρητα νομοθετήματα που υποβάλλονται για ψήφιση, ούτως ώστε η ψήφος του να είναι βάσιμη. Η δεύτερη δυσκολία, οφείλεται στο γεγονός ότι, για την

Κεφάλαιο 2: Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία

εποχή μας, είναι αδιανόητο ότι ένας οποιοσδήποτε πολίτης, ιδιαίτερα κάποιος που είναι αγράμματος ότι μπορεί να κληρωθεί σε θέση που οι απαιτήσεις σε γνώσεις θα είναι μεγάλες.

Παρά τις τεράστιες δυσκολίες εφαρμογής της Αθηναϊκής Δημοκρατίας στην εποχή μας, δίνουμε μια απάντηση στην πρόκληση αυτή, με ένα νέο τύπο δημοκρατίας, που είναι πολύ κοντά σε αυτόν της Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Κύριο γνώρισμά του, είναι ο τρόπος με τον οποίο ενώνονται η Κοινοβουλευτική με την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Τη νέα αυτή δημοκρατία, την ονομάζω **Φιλοκοσμική Δημοκρατία** και την προτείνω ως το πολιτικό σύστημα που θα διαδεχθεί την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.

2.2 Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία, είναι μία ένωση ή αλλιώς ένας συνδυασμός της Κοινοβουλευτικής με την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Συγκεκριμένα, συνδυάζει τις εκλογές της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας με την κλήρωση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας.

Για την ακρίβεια, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία ούτε θα **καταργεί πλήρως** την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία αλλά ούτε θα **αναγεννά πλήρως** την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Αυτό που θα κάνει, είναι ότι θα ενώνει τις δύο δημοκρατίες με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία που θα προκύψει να περιορίζει στο ελάχιστο τα μειονεκτήματα της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας και ταυτόχρονα να αξιοποιεί στο μέγιστο τα πλεονεκτήματα της Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Ακόμα, στη Φιλοκοσμική Δημοκρατία, τον κυρίαρχο ρόλο θα τον έχει η Αθηναϊκή Δημοκρατία.

Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία, θα είναι σχεδιασμένη με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε εύκολα να εφαρμόζεται σε κάθε κράτος, ανεξάρτητα του αριθμού των πολιτών του.

Τέλος, σημειώνουμε ότι οι τέσσερις ενότητες 2.3, 2.4, 2.5 και 2.6 που ακολουθούν, δίνουν το περίγραμμα της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας και αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία θα στηριχθεί η υπόλοιπη ύλη του βιβλίου και ως εκ τούτου θα πρέπει να μελετηθούν σε βάθος. Η παρουσίαση γίνεται συνοπτικά, παραλείποντας όπου χρειαστεί κάποια στοιχεία που είναι ως επί το πλείστον δευτερεύοντα. Σημειώνουμε ότι η ύλη των εν λόγω τεσσάρων ενοτήτων, είναι σχετικά δύσκολη και γι' αυτό καλό θα ήταν να δοθεί αυξημένη προσοχή.

2.3 Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Στην παρούσα ενότητα, ορίζουμε τα τρία ακόλουθα στοιχεία, τα οποία καθορίζουν τη δομή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας.

1. Εκκλησία του Κράτους. Είναι το σύνολο των πολιτών (ψηφοφόρων), γυναικών και ανδρών του κράτους, που έχουν ηλικία δεκαοκτώ ετών και άνω. Προφανώς, το εν λόγω εκλεκτορικό σώμα, είναι το ίδιο με το εκλεκτορικό σώμα που έχουμε σήμερα. Το σύνολο των ψηφοφόρων της Εκκλησίας του Κράτους, το συμβολίζουμε με N_1 .

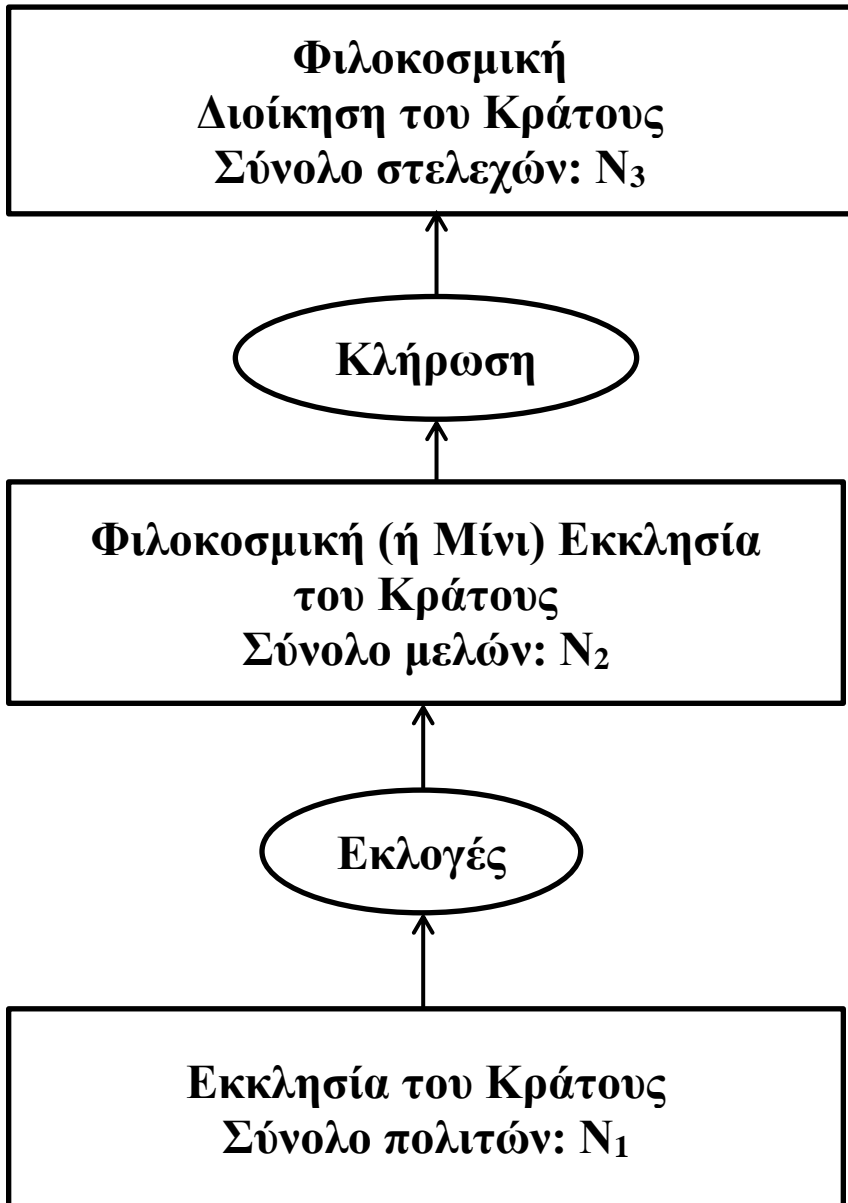
2. Φιλοκοσμική (ή Μίνι) Εκκλησία του Κράτους. Είναι το σύνολο των μελών της Φιλοκοσμικής Εκκλησίας του Κράτους, τα οποία επιλέγονται από το σύνολο των πολιτών της Εκκλησίας του Κράτους με **εκλογές** και με βάση το σύστημα της άνοθευτης απλής αναλογικής. Το σύνολο των μελών της Φιλοκοσμικής Εκκλησίας του Κράτους, το συμβολίζουμε με N_2 . Το N_2 , είναι κατά πάρα πολύ μικρότερο του N_1 . Γι' αυτό, αντί για τον όρο «Φιλοκοσμική» Εκκλησία του Κράτους, θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε τον όρο «Μίνι» Εκκλησία του Κράτους.

3. Φιλοκοσμική Διοίκηση του Κράτους. Είναι το σύνολο των στελεχών της, που αναδεικνύονται από το σύνολο των μελών της Φιλοκοσμικής (ή Μίνι) Εκκλησίας του Κράτους με κλήρωση και έχουν ηλικία τριάντα ετών και άνω. Το σύνολο των στελεχών της Φιλοκοσμικής Διοίκησης του Κράτους, το συμβολίζουμε με N_3 . Το N_3 είναι πολύ μικρότερο του N_2 .

Γενικότερα, η Φιλοκοσμική Εκκλησία του Κράτους, είναι το σημείο όπου **ενώνονται** η Κοινοβουλευτική με την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Είναι η **γέφυρα**, που συνδέει το νέο πολιτικό σύστημα (Κοινοβουλευτική Δημοκρατία) με το παλιό πολιτικό σύστημα (Αθηναϊκή Δημοκρατία). Είναι το σημείο, όπου ενώνονται οι **εκλογές** με την **κλήρωση**.

Το κομβικό σημείο που βοηθά στην κατανόηση της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας, είναι το εξής: Στη Φιλοκοσμική Δημοκρατία, ο ρόλος της Φιλοκοσμικής (ή Μίνι) Εκκλησίας του Κράτους είναι ο ίδιος με εκείνον της Εκκλησίας του Δήμου στην Αθηναϊκή Δημοκρατία. Αυτό σημαίνει ότι, η Φιλοκοσμική Εκκλησία του Κράτους είναι το Νομοθετικό Σώμα του κράτους και ταυτόχρονα είναι η δεξαμενή από την οποία αναδεικνύονται με κλήρωση τα στελέχη της Φιλοκοσμικής Διοίκησης του Κράτους.

Για διευκόλυνση, για όσους αναγνώστες γνωρίζουν οργανωτικά διαγράμματα μπορούν να δουν συνοπτικά τη δομή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας στο οργανωτικό διάγραμμα 2.1.

Οργανωτικό διάγραμμα 2.1. Η δομή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας.

2.4 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΕΙΔΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

(α) Σύγκριση ως προς τον τρόπο διάκρισης των διοικούντων

Αν συγκρίνουμε τα τρία είδη δημοκρατίας μεταξύ τους, σε ότι αφορά τον τρόπο διάκρισης των διοικούντων, θα διαπιστώσουμε τις πιο κάτω διαφορές.

- **Αθηναϊκή Δημοκρατία.** Κάθε χρόνο, το σύνολο των πολιτών της Εκκλησίας του Δήμου αυξάνονταν από τους νεοεισερχόμενους νέους και μειώνονταν από τους αποθανόντες. Η ανάδειξη των διοικούντων το Δήμο, γινόταν σε ένα βήμα, με **κλήρωση**. Δικαίωμα ψήφου, είχαν μόνο οι άντρες από την ηλικία των είκοσι ετών και άνω. Ακόμα, το δικαίωμα της ανάδειξης σε ένα αξίωμα, το είχαν οι πολίτες της Εκκλησίας του Δήμου που είχαν ηλικία τριάντα ετών και άνω, χωρίς όμως να έχουν το δικαίωμα να επανακληρωθούν στο ίδιο αξίωμα εκτός και αν όλοι ήδη είχαν υπηρετήσει στο αξίωμα αυτό. Ακόμα, η άσκηση της εξουσίας με κλήρωση, ήταν υποχρεωτική.

- **Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.** Κάθε χρόνο, το σύνολο των πολιτών της Εκκλησίας του Κράτους, αυξάνεται από τους νέους άνω των δεκαοχτώ ετών και μειώνεται από τους αποθανόντες. Στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, η επιλογή των διοικούντων το κράτος γίνεται σε ένα βήμα, με **εκλογές**. Το δικαίωμα του εκλέγειν, το έχουν εξίσου γυναίκες και άντρες ηλικίας άνω των δεκαοχτώ ετών. Το δικαίωμα του εκλέγεσθαι, το έχουν από την ηλικία των είκοσι πέντε ετών και άνω, χωρίς κανένα όριο επανεκλογής σε οποιοδήποτε αξίωμα. Οι εκλογές σε κάποιες χώρες γίνονται σε ένα καθορισμένο σταθερό χρονικό διάστημα π.χ. κάθε 4 χρόνια ενώ σε άλλες χώρες επιτρέπεται να γίνονται ακόμα και πολύ πιο πριν ολοκληρωθούν τα 4 χρόνια.

- **Φιλοκοσμική Δημοκρατία.** Το σύνολο των μελών της Φιλοκοσμικής (ή Μίνι) Εκκλησίας του Κράτους παραμένει σταθερό. Τα μέλη της, ανανεώνονται εξ ολοκλήρου, κάθε φορά που γίνονται εκλογές στην Εκκλησία του Κράτους, χωρίς όμως να έχουν το δικαίωμα επανεκλογής στο ίδιο αξίωμα. Η ανάδειξη των διοικούντων το κράτος γίνεται σε δυο βήματα. Το πρώτο βήμα, γίνεται με **εκλογές** από τις οποίες προκύπτουν τα μέλη της Φιλοκοσμικής (ή Μίνι) Εκκλησίας του Κράτους ενώ το δεύτερο βήμα γίνεται με **κλήρωση**, από την οποία προκύπτουν τα στελέχη της Φιλοκοσμικής Διοίκησης του Κράτους. Κατά τη φάση των εκλογών, το δικαίωμα ψήφου το έχουν εξίσου γυναίκες και άντρες της Εκκλησίας του Κράτους ηλικίας δεκαοχτώ ετών και άνω. Κατά τη

Κεφάλαιο 2: Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία

φάση της ανάδειξης των στελεχών του κράτους, το δικαίωμα του **κληρώνεσθαι**, το έχουν όλα τα μέλη της Φιλοκοσμικής Εκκλησίας του Κράτους που έχουν ηλικία τριάντα ετών και άνω, χωρίς όμως να έχουν το δικαίωμα επανακλήρωσης στο ίδιο αξίωμα. Η άσκηση της εξουσίας με κλήρωση, θα μπορούσε να είναι υποχρεωτική ή μη υποχρεωτική. Στην περίπτωση που επιλέγουμε να είναι μη υποχρεωτική, αν ο κληρωθείς δε δεχθεί να υπηρετήσει το αξίωμα στο οποίο κληρώθηκε, τότε επαναλαμβάνεται η κλήρωση ώσπου κάποιος από τα μέλη της Φιλοκοσμικής Εκκλησίας του Κράτους δεχθεί να αναλάβει το αξίωμα.

(β) Σύγκριση ως προς τη δομή τους με οργανωτικά διαγράμματα

Το παρόν εδάφιο, απευθύνεται σε όσους γνωρίζουν τα οργανωτικά διαγράμματα, με στόχο την παρουσίαση της ύλης του εδαφίου (α) με πιο απλό και κατανοητό τρόπο. Στο οργανωτικό διάγραμμα 2.2, παρουσιάζουμε συγκεντρωτικά τη βασική δομή για κάθε ένα από τα τρία είδη δημοκρατίας. Επισημαίνουμε ότι τα τρία είδη δημοκρατίας, διαχωρίζονται μεταξύ τους με κάθετες γραμμές φτιαγμένες με κάθετες παύλες. Ειδικότερα:

- Στο οργανωτικό διάγραμμα 2.2 (α), δίνουμε τη βασική δομή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, όπου A_1 είναι το σύνολο των πολιτών της Εκκλησίας του Δήμου και A_3 είναι το σύνολο των στελεχών της Διοίκησης του Δήμου. Η ανάδειξη των στελεχών A_3 , γίνεται σε **ένα βήμα** και συγκεκριμένα από το A_1 κατ' ευθείαν στο A_3 , με **κλήρωση**.

- Στο οργανωτικό διάγραμμα 2.2 (β), δίνουμε τη βασική δομή της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, όπου N_1 είναι το σύνολο των πολιτών της Εκκλησίας του Κράτους και N_3 είναι το σύνολο των στελεχών της Διοίκησης του Κράτους. Η επιλογή των στελεχών N_3 γίνεται σε **ένα βήμα** και συγκεκριμένα από το N_1 κατ' ευθείαν στο N_3 , με **εκλογές**.

- Στο οργανωτικό διάγραμμα 2.2 (γ), δίνουμε τη βασική δομή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας, όπου η ανάδειξη των στελεχών της Φιλοκοσμικής Διοίκησης του Κράτους γίνεται σε **δύο βήματα**. Το πρώτο βήμα, γίνεται με **εκλογές** από το N_1 (σύνολο πολιτών της Εκκλησίας του Κράτους) στο N_2 (σύνολο μελών της Φιλοκοσμικής ή Μίνι Εκκλησίας του Κράτους). Στη συνέχεια, το δεύτερο βήμα γίνεται με **κλήρωση** από το N_2 στο N_3 (σύνολο στελεχών της Φιλοκοσμικής Διοίκησης του Κράτους). Με λίγα λόγια, στη Φιλοκοσμική Δημοκρατία δεν πηγαίνουμε απ' ευθείας από το N_1 στο N_3 αλλά, τρόπος του λέγειν, κάνουμε μια «υποχρεωτική στάση» στο «κουτάκι» N_2 . Η «υποχρεωτική στάση» στο «κου-

Κεφάλαιο 2: Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία

τάκι» N_2 είναι η **Φιλοκοσμική Εκκλησία του Κράτους**, η οποία αποτελεί το κύριο χαρακτηριστικό της φυσιογνωμίας του προτεινόμενου νέου πολιτικού συστήματος που ονομάζουμε Φιλοκοσμική Δημοκρατία.

Παράδειγμα. Βασιζόμενοι στο οργανωτικό διάγραμμα 2.2 (γ), παρουσιάζουμε την ιδέα της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας απλοποιώντας τα πράγματα ως εξής: Οι πολίτες της Εκκλησίας του Κράτους είναι $N_1 = 10$ εκατ. και τα μέλη της Φιλοκοσμικής Διοίκησης του Κράτους είναι $N_3 = 500$. Τα μέλη N_2 της Φιλοκοσμικής Εκκλησίας του Κράτους, θα μπορούσαν να είναι π.χ. 5.000 ή 10.000 ή 15.000 κλπ. Για κάθε μία από τις τρεις περιπτώσεις με κλήρωση αναδεικνύουμε από τους N_2 όσους χρειαζόμαστε, δηλ. 500. Αυτό σημαίνει, ότι στην πρώτη περίπτωση η **πιθανότητα** από τους $N_2 = 5.000$ να πάει κάποιος στους $N_3 = 500$ είναι ένα προς δέκα, στη δεύτερη περίπτωση η **πιθανότητα** από τους $N_2 = 10.000$ να πάει κάποιος στους 500 είναι ένα προς είκοσι και τέλος στην τρίτη περίπτωση η **πιθανότητα** από τους $N_2 = 15.000$ να πάει κάποιος στους 500 είναι ένα προς τριάντα κ.ο.κ.

2.5 Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η **ένωση** της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας (Κ.Δ.) με την Αθηναϊκή Δημοκρατία (Α.Δ.), αποτελεί την οργανωτική δομή της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας. Η ένωση αυτή, χωρίζεται σε δύο φάσεις. Η πρώτη φάση γίνεται με **εκλογές, δηλ. εφαρμόζουμε την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία** ενώ η δεύτερη φάση γίνεται με **κλήρωση, δηλ. εφαρμόζουμε την Αθηναϊκή Δημοκρατία**. Επίσης, η εν λόγω ένωση, χωρίζεται σε τρία επίπεδα. Το πρώτο είναι η Εκκλησία του Κράτους, το δεύτερο είναι η Φιλοκοσμική Εκκλησία του Κράτους και το τρίτο επίπεδο είναι η Φιλοκοσμική Διοίκηση του Κράτους. Σημειώστε ότι, τα τρία επίπεδα της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας τα έχουμε ήδη παρουσιάσει στην ενότητα 2.3.

Στη συνέχεια, θα ασχοληθούμε αποκλειστικά με το θέμα των δύο φάσεων διότι διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη δομή και τη λειτουργία της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας.

(α) Πρώτη φάση

Είναι η φάση των εκλογών και έχει ως επακόλουθο μια άνευ προηγουμένου ευνοϊκή επίπτωση: Στη Φιλοκοσμική Δημοκρατία, οι παθολογίες της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας (απλησία, ανηθικότητα, διαπλοκή, διαφθορά κλπ.), σχεδόν θα μηδενίζονται ενώ θα καθίστανται

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟ 1

Πρώτη Έκδοση

[1α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2013, σελ. 78, ISBN: 978-618-80777-0-6.

[1β] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*, Πρώτη Έκδοση, Seaburn Publishing Group, N.Y. 2013, σελ. 78, ISBN: 1-59232-412-6.

[1γ] Paraskevas N. Paraskevopoulos, *Rebirth of Athenian Democracy, Philocosmic Democracy*, First Edition, Seaburn Publishing Group, N.Y. 2013, pp. 78, ISBN: 1-59232-413-4.

Δεύτερη Έκδοση

[1δ] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*, Δεύτερη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2015, σελ. 112, ISBN: 978-618-80777-3-7.

ΒΙΒΛΙΟ 2

Πρώτη Έκδοση

[2α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Οικονομίας, η Φιλοκοσμική Οικονομία*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2015, σελ. 76, ISBN: 978-618-80777-4-4.

BIBΛΙΟ 3

Πρώτη Έκδοση

[3α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Ένας Λαός, Ένας Θεός, η Φιλοκοσμική Θρησκεία*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2018, σελ. 134, ISBN: 978-618-80777-9-9.

BIBΛΙΟ 4

Πρώτη Έκδοση

[4α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Ένα Πλανητικό Όραμα, το Φιλοκοσμικό Κοσμοκράτος*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2017, σελ. 112, ISBN: 978-618-80777-7-5.

BIBΛΙΟ 5

Πρώτη Έκδοση

[5α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Ένας Νέος Διαφωτισμός, ο Φιλοκοσμικός Διαφωτισμός*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2017, σελ. 68, ISBN: 978-618-80777-8-2.

BIBΛΙΟ 6

Πρώτη Έκδοση

[6α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Το Βιβλίο της Ανθρωπότητας, το «Ευφρές Σχέδιο» του Ανθρώπου*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2013, σελ. 784, ISBN 978-618-80777-2-0.

[6β] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Το Βιβλίο της Ανθρωπότητας, το «Ευφρές Σχέδιο» του Ανθρώπου*, Πρώτη Έκδοση, Seaburn Publishing Group, N.Y., 2011, σελ. 784, ISBN 159232293X.

[6γ] Paraskevas N. Paraskevopoulos, *The Book of Humanity, Man's «Intelligent Design»*, First Edition, Seaburn Publishing Group, N.Y., 2011, pp. 752, ISBN 1592322743.

Παράρτημα: Τα βιβλία της Φιλοκοσμίας

BIBΛΙΟ 7

Πρώτη Έκδοση

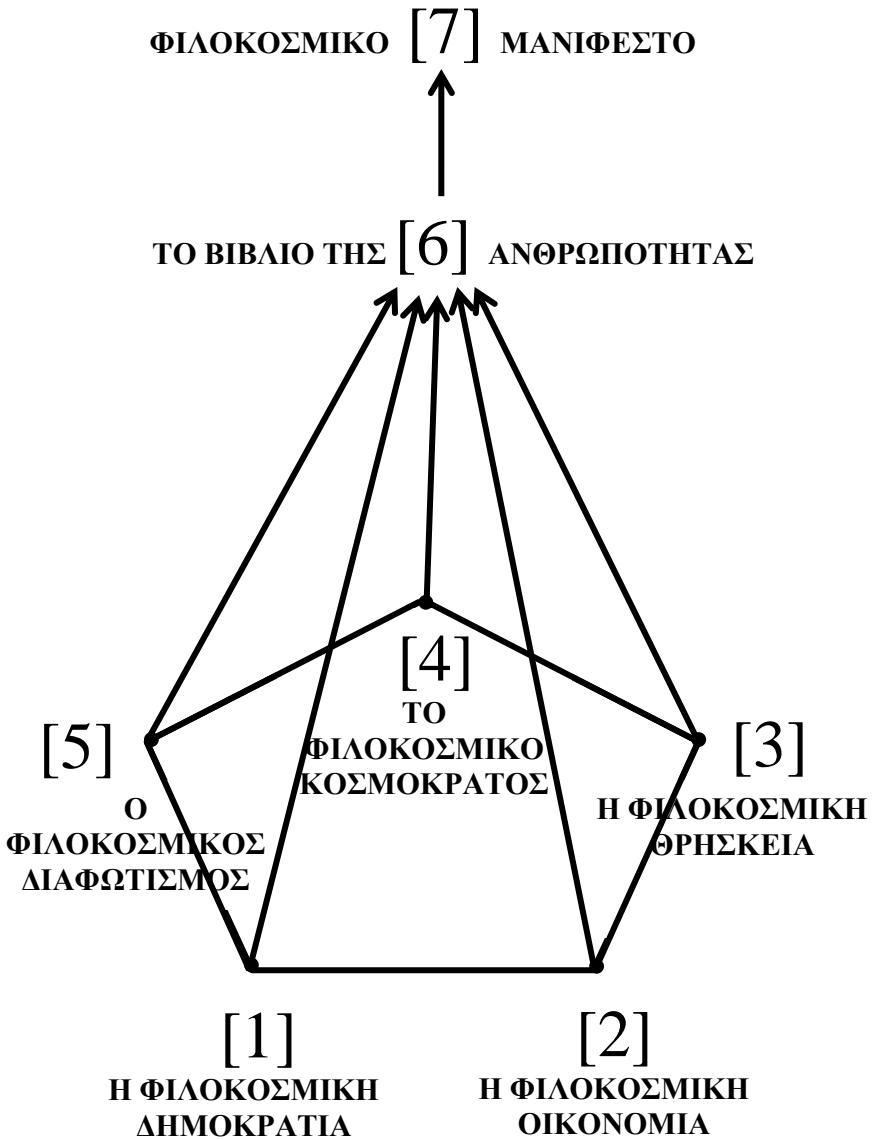
[7α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, **Φιλοκοσμικό Μανιφέστο**, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, (υπό προετοιμασία).

Στο σχήμα που ακολουθεί στην επόμενη σελίδα, δίνουμε τη σχέση μεταξύ των επτά βιβλίων. Ειδικότερα, τα βιβλία [1], [2], [3], [4] και [5] συνθέτουν την πενταγωνική βάση της Φιλοκοσμίας. Πάνω σε αυτή τη βάση εδράζεται το Βιβλίο της Ανθρωπότητας [6]. Την κορυφή του σχήματος την κατέχει το Φιλοκοσμικό Μανιφέστο, που είναι το βιβλίο [7].

Τα βιβλία εκδίδονται από το Σύλλογο Φιλοκοσμίας Ελλάδος και μπορείτε να τα προμηθευτείτε από το ελεύθερο εμπόριο.

Παράρτημα: Τα βιβλία της Φιλοκοσμίας

Σχηματική παράσταση των βιβλίων της Φιλοκοσμίας.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Γεννήθηκε στη Δόξα Αρκαδίας το 1941. Τις πανεπιστημιακές του σπουδές τις έκανε στις ΗΠΑ και στο Πανεπιστήμιο Πατρών.

Υπήρξε καθηγητής στα Συστήματα Αυτομάτου Ελέγχου στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης επί 7 χρόνια και στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο επί 23 χρόνια. Συνταξιοδοτήθηκε το 2008.

Έχει δημοσιεύσει πάνω από 130 πρωτότυπες επιστημονικές εργασίες σε έγκυρα διεθνή επιστημονικά περιοδικά και έχει παρουσιάσει πάνω από 70 εργασίες σε έγκυρα διεθνή επιστημονικά συνέδρια. Οι εργασίες του αυτές έχουν τύχει διεθνούς αναγνώρισης, αφού έχουν αποσπάσει διακρίσεις, βραβεία και μεγάλο αριθμό αναφορών. Ήταν κριτής σε πολλά διεθνή επιστημονικά περιοδικά και διεθνή συνέδρια. Ακόμα, διετέλεσε πρόεδρος τριών διεθνών επιστημονικών συνεδρίων.

Έχει γράψει οχτώ ελληνικά βιβλία πάνω στην ειδικότητά του. Δύο από τα βιβλία αυτά έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά και έχουν τύχει διεθνούς αναγνώρισης και κυκλοφορίας.

Για τη Φιλοκοσμία, έχει γράψει έξι βιβλία τα οποία έχουν κυκλοφορήσει στο εμπόριο. Επιπλέον, δύο από τα έξι βιβλία έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά και έχουν διεθνή κυκλοφορία.

Έχει παρουσιάσει δεκάδες εβδομαδιαίες εκπομπές με τίτλο ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑ στα κανάλια SEVEN και ΑΤΤΙCA.

Είναι ιδρυτής και Πρόεδρος του Συλλόγου Φιλοκοσμίας Ελλάδος ο οποίος ιδρύθηκε το 2010.

Τέλος, είναι παντρεμένος με την παιδίατρο Μαίρη Κουσουρή και έχουν ένα γιο, το Νίκο.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ: Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η **Αθηναϊκή Δημοκρατία**, ήταν το πολιτικό σύστημα της αρχαίας Αθήνας. Βασιζόταν στην **κλήρωση** και την **πρόληψη** ενώ η δομή της, ήταν τέτοια που περιόριζε, ακόμα και μηδένιζε, την ανάπτυξη παθογενειών στην πολιτική όπως αυτές που έχουμε σήμερα (δηλ. την απληστία, το πελατειακό σύστημα, την αναξιοκρατία, την οικογενειοκρατία, τη διαπλοκή και τη διαφθορά κτλ.). Η Αθηναϊκή Δημοκρατία, υπήρξε το κορυφαίο πολιτικό σύστημα που εφηύρε ποτέ ο άνθρωπος, γεγονός που αποδεικνύεται από το ότι ανέδειξε την αρχαία Ελλάδα ως το Big Bang του πολιτισμού στον πλανήτη μας, που επηρέασε και συνεχίζει να επηρεάζει αποφασιστικά την ανθρωπότητα.

Η **Κοινοβουλευτική Δημοκρατία**, είναι το πολιτικό σύστημα που έχουμε σήμερα. Βασίζεται στις **εκλογές** και την **καταστολή** ενώ η δομή της είναι τέτοια που επιτρέπει την ανάπτυξη των παθογενειών που μόλις αναφέραμε. Η επιλογή των ηγετών επηρεάζεται από τις παθογένειες αυτές, γεγονός που τις περισσότερες φορές οδηγεί στην εκλογή, με εκτεταμένη διαπλοκή και διαφθορά, όχι των ικανότερων και των ηθικότερων ηγετών αλλά των ηγετών που έχουν ανεπαρκείς ικανότητες και μειωμένο ήθος.

Εξαιτίας του μεγάλου πληθυσμού, σχεδόν όλων των χωρών, που έχουμε σήμερα, σε σύγκριση με εκείνον της αρχαίας Αθήνας που ήταν της τάξεως των 150.000, η εφαρμογή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας στην εποχή μας, είναι αδύνατη. Για να παρακάμψουμε τη δυσκολία αυτή, προτείνουμε την εφαρμογή ενός νέου πολιτικού συστήματος που είναι πολύ κοντά στην Αθηναϊκή Δημοκρατία, την οποία ονομάζω Φιλοκοσμική Δημοκρατία.

Η **Φιλοκοσμική Δημοκρατία**, έχει ως κύριο χαρακτηριστικό την **ένωση** της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας με την Αθηναϊκή Δημοκρατία ή αλλιώς την **ένωση** των εκλογών με την κλήρωση. Ειδικότερα, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία ούτε θα καταργεί πλήρως την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία αλλά ούτε θα αναγεννά πλήρως την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Θα ενώνει τις δύο δημοκρατίες με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία που θα προκύψει, να περιορίζει στο ελάχιστο, τα μειονεκτήματα της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας και ταυτόχρονα να αξιοποιεί στο μέγιστο, τα προτερήματα της Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Στη Φιλοκοσμική Δημοκρατία τον κυρίαρχο ρόλο θα τον έχει η Αθηναϊκή Δημοκρατία.

Η Φιλοκοσμική Δημοκρατία, χωρίζεται σε δύο φάσεις. Η πρώτη φάση γίνεται με εκλογές, δηλαδή εφαρμόζουμε την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία ενώ η δεύτερη φάση γίνεται με κλήρωση, δηλαδή εφαρμόζουμε την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Συνοπτικά, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία, είναι ένα πολιτικό σύστημα όπου, οι μεν εκλογές γίνονται αξιοκρατικά η δε πολιτική δύναμη κατανέμεται με κλήρωση λίγη σε πολλούς, για μικρό χρονικό διάστημα και χωρίς το δικαίωμα επανακλήρωσης στο ίδιο αξίωμα.

Με βάση όσα προαναφέραμε, προκύπτει ότι η Φιλοκοσμική Δημοκρατία είναι ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο υπερτερεί κατά πολύ της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Αν υιοθετηθεί, θα αλλάξει ριζικά τη ζωή μας προς το καλύτερο.